

760

Besluit van 6 oktober 1994, houdende uitvoering van de Wegenverkeerswet 1994 (Kentekenreglement)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 15 juni 1993, nr. RV 151906, Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Gelet op de Wegenverkeerswet 1994;

De Raad van State gehoord (advies van 18 oktober 1993, nr. W09.93.0363);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 30 september 1994, nr. R 183051; Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1. Begripsbepalingen

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. wet : Wegenverkeerswet 1994;
- b. voertuig : motorrijtuig of aanhangwagen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdelen c en d, van de wet;
- c. bijzonder kenteken: kenteken als bedoeld in artikel 38 van de wet;
- d. erkend bedrijf : natuurlijke persoon of rechtspersoon aan wie een erkenning overeenkomstig artikel 62 van de wet is verleend;
- e. bedrijfsvoorraad : te verhandelen, bewaren of te bewerken voertuigen waarvan een erkend bedrijf de eigendom heeft verkregen;
- f. bedrijfsvoorraad deel II: deel II van een kentekenbewijs van een bij ministeriële regeling vastgesteld model, afgegeven aan een erkend bedrijf, ten behoeve van de voertuigen die in bedrijfsvoorraad zijn opgenomen;
- g. bedrijfsvoorraadpas: pas als bedoeld in artikel 48, eerste lid;
- h. handelaarskenteken: kenteken als bedoeld in artikel 3;
- i. vrijwaringsbewijs : bewijs van een bij ministeriële regeling vastgesteld model, blijkens welk aan de verplichtingen van artikel 26, tweede lid, 27, derde lid, 27, achtste lid, onderdeel a, 28, tweede lid, of 29, eerste lid, is voldaan.

HOOFDSTUK 2. KENTEKENS

Artikel 2. Opgave en inrichting kenteken

1. De opgave van een kenteken geschiedt door afgifte van een kentekenbewijs dan wel door afgifte van een deel II of een bedrijfsvoorraad deel II van een kentekenbewijs.

2. Het kenteken bestaat uit een combinatie van letters en cijfers dan wel een combinatie van één letter en cijfers.

Artikel 3. Handelaarskentekens

Aan een erkend bedrijf of aan een natuurlijke persoon of rechtspersoon als bedoeld in artikel 42, eerste lid, onderdeel b, kan voor de in artikel 37, derde lid, van de wet bedoelde voertuigen een kenteken worden opgegeven bevattende de lettergroep HA, HF of FH en twee groepen van twee cijfers, mits wordt voldaan aan het bepaalde in hoofdstuk 5.

Artikel 4. Bijzondere kentekens

1. Aan leden van het Koninklijk Huis en aan buitenlandse diplomaten kan een kenteken worden opgegeven, bevattende de lettergroep AA, onderscheidenlijk CD, en aan hen die behoren tot het Internationaal Gerechtshof dan wel tot een door Onze Minister van Buitenlandse Zaken aangewezen internationale organisatie een kenteken, bevattende de lettergroep CDJ.

2. Kentekens, bevattende de lettergroep BN of GN en twee groepen van twee cijfers worden slechts opgegeven voor motorrijtuigen:

a. waarvoor overeenkomstig de voorschriften van de Minister van Financiën een vrijstelling van belasting is verleend, of

b. waarvan de eigenaar of houder behoort tot het personeel van buitenlandse ambassades, consulaten en daarmee gelijkgestelde instellingen, voor zover daarvoor naar het oordeel van de Minister van Buitenlandse Zaken aanleiding is.

3. Kentekens, bevattende de lettergroep GV en twee groepen van twee cijfers worden slechts opgegeven voor motorrijtuigen, met uitzondering van bromfietsen, die in het grensverkeer voor landbouwdoeleinden worden gebezigd en waarvoor in Nederland geen kenteken is vereist.

4. Kentekens, bevattende de lettergroep HH en twee groepen van twee cijfers worden slechts opgegeven voor bromfietsen, die deelnemen aan het verkeer in landen waar voor deze voertuigen een kenteken is vereist.

5. Kentekens, bevattende de lettergroep ZZ en twee groepen van twee cijfers worden slechts opgegeven voor voertuigen die zich in verband met hun constructie uitsluitend op de weg mogen bevinden met een ontheffing van de wegbeheerder dan wel van Onze Minister.

6. Kentekens, bevattende twee groepen van drie letters en cijfers of een combinatie daarvan worden slechts opgegeven voor voertuigen die overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 31, 32 of 33 voorgoed buiten Nederland worden gebracht, mits het voertuig naar het oordeel van Onze Minister technisch in goede staat is.

7. Kentekens, bevattende de enkele letter A, E, H, K, L, N, P, S, T, V of X en twee groepen van twee cijfers worden slechts opgegeven voor voertuigen die ter verkrijging van een kentekenbewijs met één of twee

lettergroepen naar en van de plaats van weging en onderzoek moeten worden gereden.

8. Kentekens, bevattende de enkele letter Z en twee groepen van twee cijfers worden slechts opgegeven voor voertuigen die binnen of buiten Nederland worden gebracht.

Artikel 5. Kentekenplaat

1. Het kenteken wordt aangebracht op een plaat die behoort tot een door Onze Minister goedgekeurde soort.

2. Het bepaalde in het eerste lid geldt niet in bij ministeriële regeling vast te stellen gevallen.

3. De in het eerste lid bedoelde plaat is in bij ministeriële regeling vast te stellen gevallen voorzien van:

- a. een bij die regeling vast te stellen rijkskeurmerk en een in het vijfde lid bedoeld merk, of
- b. een bij die regeling vastgesteld merk.

4. Het is verboden om zonder machtiging van Onze Minister het rijkskeurmerk of het in het derde lid, onderdeel b, bedoelde merk aan te brengen.

5. De gemachtigde die het rijkskeurmerk aanbrengt, is verplicht daaronder een door Onze Minister goedgekeurd merk aan te brengen.

HOOFDSTUK 3. REGISTRATIE VAN KENTEKENS

Artikel 6. De inrichting van het kentekenregister

1. Het kentekenregister bevat uitsluitend de volgende categorieën gegevens:

- a. de naam, de beginletters van de voornaam of voornamen, de geboortedatum en het adres van degene aan wie het kenteken is dan wel was opgegeven;
- b. de naam, het adres en het inschrijvingsnummer bij de Kamer van Koophandel van de rechtspersoon waaraan het kenteken is dan wel was opgegeven;
- c. de naam, de beginletters van de voornaam of voornamen, de geboortedatum en het adres van degene die bij de aanvraag van een kentekenbewijs als gemachtigde van een rechtspersoon is opgetreden;
- d. de naam en het adres van degene die een voertuig waarvoor nog geen kenteken is opgegeven, op Nederlands grondgebied heeft gebracht of in Nederland heeft vervaardigd;
- e. de naam, het adres en de gegevens omtrent het legitimatiebewijs van degene die een voertuig voorgoed buiten Nederland brengt;
- f. gegevens omtrent bij de aanvraag van een kentekenbewijs overgelegde legitimatiebewijzen;
- g. gegevens omtrent de afgifte, de invordering alsmede de ongeldigverklaring van het kentekenbewijs;
- h. gegevens omtrent de erkenning bedrijfsvoorraad, bedoeld in hoofdstuk IV, paragraaf 5 van de wet;
- i. gegevens omtrent de schorsing, bedoeld in hoofdstuk IV, paragraaf 6 van de wet;
- j. gegevens omtrent de verplichting tot periodieke keuring, bedoeld in hoofdstuk V van de wet;
- k. gegevens omtrent de heffing van de motorrijtuigenbelasting,

bedoeld in de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994 en de belasting, bedoeld in de Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992;

l. gegevens omtrent voertuigen waarvoor een kenteken is dan wel was opgegeven alsmede voertuigen die op Nederlands grondgebied zijn gebracht of in Nederland zijn vervaardigd, waarvoor nog geen kenteken is opgegeven;

m. gegevens omtrent het bepaalde in andere wettelijke regelingen ten aanzien van voertuigen dan de wet en de in onderdeel k bedoelde wettelijke regelingen;

n. gegevens omtrent in het buitenland geregistreerde voertuigen waarvoor de opgave van een kenteken wordt verzocht;

o. gegevens in verband met het verstrekken en gebruiken van gegevens uit het kentekenregister;

p. gegevens van administratieve aard, verband houdende met de tenaamstelling van kentekens;

q. gegevens omtrent de vermissing van voertuigen en de aangifte van diefstal of verduistering van voertuigen, en

r. het sociaal-fiscaal nummer, het GBA-nummer en het door de beheerder van het kentekenregister toegekende persoonsidentificatienummer.

2. De in het eerste lid bedoelde gegevens worden, voor zover zij verband houden met een tenaamstelling, maximaal negen jaar na het verval van de tenaamstelling in het kentekenregister bewaard. De overige gegevens worden gedurende een bij ministeriële regeling vastgestelde periode bewaard.

Artikel 7. Het beheer van het kentekenregister

De dagelijkse leiding van het register berust bij de beheerder van het kentekenregister.

Artikel 8. Mededeling feiten aan register door autoriteiten

De in artikel 43, eerste lid, van de wet bedoelde autoriteiten doen mededeling aan de beheerder van het kentekenregister van de hun in de uitoefening van hun functie ter kennis gekomen feiten, ingeval deze feiten aanleiding kunnen zijn om tot wijziging of aanvulling van de in het kentekenregister opgenomen gegevens over te gaan dan wel anderszins van belang kunnen zijn voor de juistheid van deze gegevens.

Artikel 9. Belanghebbenden

Voor de verstrekking van gegevens op grond van artikel 44 van de wet worden belanghebbenden onderscheiden in:

a. particulieren,

b. door Onze Minister of, in geval van verstrekking van gegevens omtrent de aangifte van diefstal of verduistering van een voertuig, door Onze Minister en Onze Minister van Justitie gezamenlijk aangewezen beroepsbeoefenaren of categorieën van beroepsbeoefenaren,

c. personen of instanties met een publiekrechtelijke taak, niet zijnde autoriteiten als bedoeld in artikel 43, eerste lid, van de wet, en

d. door Onze Minister of, in geval van verstrekking van gegevens omtrent de aangifte van diefstal of verduistering van een voertuig, door Onze Minister en Onze Minister van Justitie gezamenlijk aangewezen organisaties die de belangen van de automobilbranche behartigen.

Artikel 10. Aanvraag van gegevens door belanghebbenden

1. De aanvraag tot het verstrekken van gegevens wordt schriftelijk ingediend bij de beheerder van het kentekenregister onder opgave van de naam en het adres van de aanvrager alsmede de redenen van de aanvraag.

2. De aanvraag, bedoeld in het eerste lid, wordt niet in behandeling genomen dan nadat het bij ministeriële regeling vastgestelde tarief is voldaan.

3. Indien de aanvrager persoonlijk bij de beheerder van het kentekenregister verschijnt teneinde een aanvraag tot het verstrekken van gegevens in te dienen, legitimeert deze zich ten genoegen van de beheerder.

4. Het eerste en derde lid zijn niet van toepassing indien de aanvraag wordt ingediend door belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdelen b, c of d, mits overeenkomstig het bij ministeriële regeling bepaalde, is vastgesteld dat de aanvrager tot één van de genoemde categorieën behoort en voldoende zekerheid is verkregen omtrent diens identiteit.

Artikel 11. Verstrekking van gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel a (particulieren)

1. Nadat een belanghebbende als bedoeld in artikel 9, onderdeel a, een verzoek om verstrekking van persoonsgegevens als bedoeld in artikel 1 van de Wet persoonsregistraties heeft ingediend, vraagt de beheerder van het kentekenregister schriftelijk toestemming voor de verstrekking van deze gegevens aan degene op wie de gegevens betrekking hebben. De beheerder geeft daarbij aan voor welke doeleinden de verstrekking is verzocht.

2. Het vragen van toestemming blijft achterwege indien uit het kentekenregister blijkt dat degene op wie de gegevens betrekking hebben zijn toestemming aan elke verstrekking aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel a, heeft onthouden, dan wel indien het voertuig waarop de aanvraag betrekking heeft, blijkens bij ministeriële regeling aangewezen bescheiden is betrokken bij een verkeersongeval waarbij aan de aanvrager schade is toegebracht.

3. Aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel a, worden persoonsgegevens niet verstrekt indien degene op wie deze gegevens betrekking hebben zijn toestemming daaraan onthoudt, dan wel zijn toestemming aan elke verstrekking aan particulieren heeft onthouden.

4. In afwijking van het bepaalde in het derde lid worden aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel a, de gevraagde gegevens zonder toestemming van degene op wie de gegevens betrekking hebben verstrekt, indien het voertuig waarop de aanvraag betrekking heeft, blijkens bij ministeriële regeling aangewezen bescheiden, is betrokken bij een verkeersongeval waarbij aan de aanvrager schade is toegebracht.

Artikel 12. Verstrekking van gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel b (beroepsbeoefenaren)

Aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel b, worden de gevraagde gegevens verstrekt, voor zover zij deze gegevens beroepshalve nodig hebben voor:

- a. het realiseren van rechten of plichten met betrekking tot het desbetreffende voertuig die voor de aanvrager of diens cliënt bestaan of kunnen ontstaan, voortvloeiend uit de wet of uit overeenkomst, of
- b. de signalering van gestolen of verduisterde voertuigen teneinde daarvan melding te doen aan de politie.

Artikel 13. Verstrekking van gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel c (personen of instanties met een publiekrechtelijke taak)

Aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel c, worden de gevraagde gegevens verstrekt, voor zover zij deze gegevens behoeven voor de uitvoering van hun taak en de persoonlijke levenssfeer van degene op wie de gegevens betrekking hebben daardoor niet onevenredig wordt geschaad.

Artikel 14. Verstrekking van gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel d (vertegenwoordigers van de automobielbranche)

1. Aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel d, worden de gevraagde gegevens verstrekt, voor zover zij deze gegevens behoeven voor:

- a. het verrichten van activiteiten die verband houden met een goede uitvoering van de wet,
- b. wetenschappelijk onderzoek of statistiek, dan wel
- c. de signalering van gestolen of verduisterde voertuigen teneinde daarvan melding te doen aan de politie.

2. Aan de in het eerste lid bedoelde belanghebbenden worden uitsluitend gegevens verstrekt die de situatie weergeven op het moment van de verstrekking.

Artikel 15. Gebruik van gegevens

1. Belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdelen a, b en c, mogen de aan hen verstrekte gegevens uitsluitend gebruiken voor de doeleinden waarvoor zij zijn verstrekt.

2. Belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel d, mogen de aan hen verstrekte gegevens gebruiken voor de doeleinden waarvoor zij zijn verstrekt. Daarnaast mogen zij de aan hen verstrekte gegevens, met uitzondering van die omtrent de aangifte van diefstal of verduistering van een voertuig, gebruiken voor bij ministeriële regeling aangewezen doeleinden, indien degene op wie de gegevens betrekking hebben tegen een dergelijk gebruik geen bezwaar heeft gemaakt.

Artikel 16. Beperkingen aan verstrekking en gebruik van gegevens

Op verzoek van degene van wie gegevens in het kentekenregister zijn opgenomen, wordt in het kentekenregister geregistreerd dat:

- a. hij zijn toestemming onthoudt aan elke verstrekking van op hem betrekking hebbende gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel a,
- b. op hem betrekking hebbende gegevens door belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel d, niet gebruikt worden voor de in artikel 15, tweede lid, bedoelde, bij ministeriële regeling aangewezen, doeleinden.

HOOFDSTUK 4. KENTEKENBEWIJZEN

Artikel 17. Kentekenbewijs

1. Een vierdelig kentekenbewijs bestaat uit een deel I, een deel II, een deel III en een overschrijvingsbewijs.
2. Een vierdelig kentekenbewijs, voor een voertuig in bedrijfsvoorraad afgegeven aan een erkend bedrijf, bestaat uit een deel I, een bedrijfsvoorraad deel II, een deel III en een overschrijvingsbewijs.
3. Een kentekenbewijs, bevattende de lettergroep AA, CD, CDJ dan wel de lettergroep FH, HA of HF en twee groepen van twee cijfers bestaat uit een deel I en een deel III.
4. Een kentekenbewijs, bevattende de lettergroep HH of GV en twee groepen van twee cijfers dan wel de enkele letter A, E, H, K, L, N, P, S, T, V, X of Z en twee groepen van twee cijfers alsmede een kentekenbewijs, bevattende een kenteken als bedoeld in artikel 4, zesde lid, bestaat uit een deel I.
5. Een kentekenbewijs, bevattende de lettergroep BN of GN en twee groepen van twee cijfers, bestaat uit een deel I of een deel I en een deel III, afhankelijk van de bij ministeriële regeling aangewezen serie.
6. Een kentekenbewijs dat wordt afgegeven indien met betrekking tot het voertuig bij een in artikel 22 of 26 van de wet bedoelde keuring niet kan worden vastgesteld dan wel slechts op termijn kan worden vastgesteld of dat voertuig al dan niet voldoet aan de voor toelating tot het verkeer op de weg vastgestelde eisen en afgifte naar het oordeel van Onze Minister verantwoord is, bestaat uit een deel I.
7. Aan deel I van een kentekenbewijs kan bij de afgifte daarvan een bijlage worden toegevoegd, bevattende gegevens met betrekking tot het voertuig; deze bijlage maakt deel uit van het deel I.

Artikel 18. Ontvangstbewijzen

1. Het ingevolge artikel 6.15, eerste lid, van het Voertuigreglement afgegeven ontvangstbewijs treedt voor het deel I van het kentekenbewijs in de plaats zolang geen nieuw deel I is afgegeven.
2. Het ingevolge artikel 38, tweede lid, of 39, derde lid, afgegeven ontvangstbewijs treedt voor de toepassing van de artikelen 26, 27 en 31 tot en met 33 in de plaats van het deel I en het deel III van het kentekenbewijs.

Artikel 19. Uitzonderingen aanvraagseisen

1. Het in artikel 48, eerste lid, van de wet bedoelde vereiste dat een natuurlijke persoon of een rechtspersoon die een kentekenbewijs aanvraagt, in Nederland woonachtig, respectievelijk gevestigd moet zijn, is niet van toepassing op kentekenbewijzen, bevattende een kenteken als bedoeld in artikel 4, eerste tot en met vierde en zesde tot en met achtste lid.
2. Het in artikel 50, eerste lid, van de wet bedoelde vereiste, dat de aanvrager van een kentekenbewijs persoonlijk dient te verschijnen bij een bij ministeriële regeling aan te wijzen instantie, geldt niet voor de

aanvraag van kentekenbewijzen, bevattende een kenteken als bedoeld in artikel 4, eerste tot en met vierde en zesde tot en met achtste lid.

Artikel 20. Geldigheidsduur van het kentekenbewijs

1. Een kentekenbewijs dat een deel III bevat, is geldig gedurende de geldigheid van dit deel III.
2. Het deel III van het kentekenbewijs is geldig met ingang van 1 oktober van het jaar dat voorafgaat aan het op dat deel vermelde jaar tot en met 31 januari van het jaar dat volgt op het op dat deel vermelde jaar.
3. Een kentekenbewijs, bevattende de lettergroep BN of GN en twee groepen van twee cijfers, bestaande uit een deel I, heeft een geldigheidsduur van ten hoogste twaalf maanden.
4. Een kentekenbewijs als bedoeld in artikel 17, zesde lid, heeft een geldigheidsduur van ten hoogste drie maanden.
5. Een kentekenbewijs, bevattende een kenteken als bedoeld in artikel 4, zesde lid, heeft een geldigheidsduur van twee weken.
6. Een kentekenbewijs, bevattende de enkele letter A, E, H, K, L, N, P, S, T, V of X en twee groepen van twee cijfers heeft een geldigheidsduur van één dag.
7. Een kentekenbewijs, bevattende de enkele letter Z en twee groepen van twee cijfers heeft een geldigheidsduur van ten hoogste een week.

Artikel 21. Kentekenbewijs in of op motorrijtuig

1. Deel III van het kentekenbewijs dan wel een bij ministeriële regeling vastgesteld, voor dit deel in de plaats tredend, bewijs wordt op de bij die regeling aangewezen wijze gevoerd op de voorruit van het motorrijtuig waarvoor het is afgegeven.
2. De in het eerste lid bedoelde verplichting geldt niet voor:
 - a. motorrijtuigen op twee wielen,
 - b. motorrijtuigen op drie of meer wielen die niet zijn voorzien van een voorruit, en
 - c. motorrijtuigen die een handelaarskenteken voeren.

Artikel 22. Vordering afgifte kentekenbewijs ter inzage

1. De verplichting tot het ter inzage afgeven van het kentekenbewijs als bedoeld in artikel 160 van de wet heeft betrekking op alle delen van het voor het voertuig afgegeven kentekenbewijs, met uitzondering van het overschrijvingsbewijs.
2. Indien de in artikel 160 van de wet bedoelde vordering betrekking heeft op een kentekenbewijs dat is afgegeven voor een aanhangwagen die overeenkomstig het bepaalde in artikel 3.7.3, eerste lid, van het Voertuigreglement is voorzien van een constructieplaat, kan aan de vordering worden voldaan binnen een termijn van een week.

Artikel 23. Rijden met ongeldig of ingevorderd kentekenbewijs

1. Gedurende de tijd dat de geldigheid van het kentekenbewijs is geschorst ingevolge artikel 67 van de wet, mag op de dag waarop het voertuig waarvoor dat kentekenbewijs is afgegeven naar aanleiding van

de aanvraag van een keuringsbewijs als bedoeld in artikel 75 van de wet dan wel naar aanleiding van een aanvraag van een keuring als bedoeld in artikel 99 of artikel 106 van de wet aan een zodanige keuring wordt onderworpen, met dat voertuig via de kortste route naar en van de plaats van keuring worden gereden.

2. Wanneer het kentekenbewijs is ingevorderd overeenkomstig het bepaalde in artikel 60 van de wet, mag op de dag waarop het voertuig als gevolg van het bepaalde in artikel 39, vierde lid, aan de aldaar bedoelde ambtenaren moet worden getoond, met dat voertuig via de kortste route naar en van de plaats van onderzoek worden gereden.

3. Wanneer het kentekenbewijs ongeldig is verklaard voor het rijden over de weg overeenkomstig het bepaalde in artikel 38, mag op de dag waarop het voertuig waarvoor dat kentekenbewijs is afgegeven naar aanleiding van een aanvraag van een keuring als bedoeld in artikel 99 of artikel 106 van de wet aan een zodanige keuring wordt onderworpen, met dat voertuig via de kortste route naar en van de plaats van keuring worden gereden.

Artikel 24. Staan met ongeldig of ingevorderd kentekenbewijs

Een voertuig mag op de weg staan, wanneer het voor dat voertuig afgegeven kentekenbewijs ongeldig is verklaard voor het rijden over de weg overeenkomstig het bepaalde in artikel 38, dan wel is ingevorderd overeenkomstig het bepaalde in artikel 60 van de wet.

Artikel 25. Eerste afgifte van een vierdelig kentekenbewijs

1. De eigenaar of houder van een voertuig waarvoor de eerste afgifte van een vierdelig kentekenbewijs wordt gevraagd, stelt het voertuig voor een onderzoek ter beschikking bij Onze Minister en vraagt bij hem onder overlegging van een bij ministeriële regeling aangewezen legitimatiebewijs, een kentekenbewijs aan.

2. De eigenaar of houder van een voertuig waarvoor de eerste afgifte van een vierdelig kentekenbewijs wordt gevraagd en waarvoor reeds een nog niet tenaamgesteld kentekenbewijs is afgegeven krachtens het bepaalde in artikel 46, tweede lid, onderdeel b, vraagt dit vierdelig kentekenbewijs aan bij Onze Minister onder overlegging van het deel I, het overschrijvingsbewijs en het in het eerste lid bedoelde legitimatiebewijs.

3. Onze Minister geeft aan degene die aan de verplichtingen in het eerste of tweede lid heeft voldaan, een kentekenbewijs, respectievelijk een deel II af.

4. Indien de aanvraag wordt gedaan door een erkend bedrijf dat geen gebruik maakt van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 46, tweede lid, onderdeel b, geeft Onze Minister in plaats van een deel II een formulier af met gegevens die verband houden met de opname in bedrijfsvoorraad.

5. Ingeval een formulier als bedoeld in het vierde lid is afgegeven, is het erkende bedrijf verplicht een bedrijfsvoorraad deel II met de op dat formulier vermelde gegevens in te vullen.

6. In afwijking van het bepaalde in het derde en vierde lid houdt Onze Minister de beslissing op de aanvraag, bedoeld in het eerste en tweede lid, aan indien daartoe naar zijn oordeel aanleiding bestaat. In dat geval wendt de aanvrager zich tot Onze Minister.

7. Het eerste en het derde tot en met zesde lid zijn van overeenkomstige toepassing indien een vierdelig kentekenbewijs wordt aangevraagd voor een voertuig waarvoor door Onze Minister reeds eerder een vierdelig kentekenbewijs is afgegeven en blijkt het kentekenregister:
- a. dat voertuig voorgoed buiten gebruik is gesteld,
 - b. dat voertuig voorgoed buiten Nederland is gebracht,
 - c. dat voertuig definitief is bestemd voor gebruik buiten de weg, of
 - d. voor dat voertuig nadien een kentekenbewijs met een bijzonder kenteken is afgegeven.

Artikel 26. Wijziging van de tenaamstelling: overdracht tussen particulieren

1. Degene aan wie een vierdelig kentekenbewijs is afgegeven of degene die na diens overlijden eigenaar of houder van het voertuig is geworden, is, ingeval hij ophoudt eigenaar of houder te zijn van het voertuig waarvoor dat kentekenbewijs is afgegeven, verplicht:
 - a. het deel II en het overschrijvingsbewijs terstond over te dragen aan degene die eigenaar of houder van het voertuig is geworden;
 - b. het deel I en het deel III van het kentekenbewijs onder zich te houden, totdat hij het in het derde lid bedoelde vrijwaringsbewijs en het oude deel II heeft ontvangen.
2. Degene die eigenaar of houder van het voertuig is geworden is verplicht binnen een week nadat hij het deel II en het overschrijvingsbewijs heeft ontvangen, bij Onze Minister om afgifte van een nieuw deel II te verzoeken onder overlegging van het deel II, het overschrijvingsbewijs en een bij ministeriële regeling aangewezen legitimatiebewijs.
3. Onze Minister geeft aan degene die aan de verplichtingen van het tweede lid heeft voldaan, een vrijwaringsbewijs en een nieuw deel II af.
4. Degene die het vrijwaringsbewijs heeft ontvangen, is verplicht dit terstond, te zamen met het oude deel II, te doen toekomen aan degene die de delen I en III, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, onder zich heeft gehouden.
5. Degene die de delen I en III, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, onder zich heeft gehouden, is verplicht deze terstond af te geven aan degene van wie hij het vrijwaringsbewijs en het oude deel II heeft verkregen.
6. In afwijking van het bepaalde in het derde lid houdt Onze Minister de beslissing op het verzoek, bedoeld in het tweede lid, aan indien daartoe naar zijn oordeel aanleiding bestaat. In dat geval wendt de aanvrager zich tot Onze Minister.
7. De voorgaande leden zijn van overeenkomstige toepassing indien de eigenaar, respectievelijk de houder van een voertuig, aan wie een vierdelig kentekenbewijs is afgegeven, met de houder, respectievelijk de eigenaar van het voertuig overeenkomt dat het kenteken aan deze houder, respectievelijk eigenaar wordt opgegeven.

Artikel 27. Wijziging van de tenaamstelling: overdracht ten behoeve van een bedrijfsvoorraad

1. In geval van overdracht ten behoeve van een bedrijfsvoorraad, van een voertuig waarvoor een vierdelig kentekenbewijs is afgegeven, zijn in afwijking van het bepaalde in artikel 26, het tweede tot en met negende lid van toepassing.

2. Degene aan wie een vierdelig kentekenbewijs is afgegeven of degene die na diens overlijden eigenaar of houder van het voertuig is geworden, is verplicht:

- a. aan het erkende bedrijf terstond het deel II van het kentekenbewijs en het overschrijvingsbewijs over te dragen;
- b. het deel I en het deel III van het kentekenbewijs onder zich te houden totdat hij het in het vijfde lid bedoelde vrijwaringsbewijs en het oude deel II heeft ontvangen.

3. Het erkende bedrijf is verplicht binnen een week, nadat hij het deel II en het overschrijvingsbewijs heeft ontvangen, bij Onze Minister om opname in bedrijfsvoorraad te verzoeken onder overlegging van deel II, het overschrijvingsbewijs en de bedrijfsvoorraadpas.

4. Onze Minister geeft aan degene die aan de verplichtingen van het derde lid heeft voldaan, een formulier af met gegevens die verband houden met de opname in bedrijfsvoorraad.

5. Het erkende bedrijf is verplicht:

- a. een vrijwaringsbewijs en een bedrijfsvoorraad deel II met de in het vierde lid bedoelde gegevens in te vullen;
- b. aan degene van wie hij het deel II en het overschrijvingsbewijs heeft ontvangen, het vrijwaringsbewijs alsmede het oude deel II terstond ter hand te stellen;
- c. het bedrijfsvoorraad deel II onder zich te houden.

6. Degene die de delen I en III, bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, onder zich heeft gehouden, is verplicht deze terstond af te geven aan het erkende bedrijf van wie hij het vrijwaringsbewijs en het oude deel II heeft verkregen.

7. Onze Minister houdt de beslissing op het verzoek, bedoeld in het derde lid, aan indien daartoe naar zijn oordeel aanleiding bestaat. In dat geval wendt de aanvrager zich tot Onze Minister.

8. In afwijking van het bepaalde in het derde en vijfde lid, is een erkend bedrijf, indien dit gebruik maakt van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 46, tweede lid, onderdeel a, verplicht:

- a. de overdracht van het voertuig ten behoeve van diens bedrijfsvoorraad terstond na de overdracht te melden aan Onze Minister;
- b. het vrijwaringsbewijs en het bedrijfsvoorraad deel II met de middels datacommunicatie ter beschikking gestelde gegevens die verband houden met de opname in bedrijfsvoorraad in te vullen;
- c. aan degene van wie hij het deel II en het overschrijvingsbewijs heeft ontvangen, het vrijwaringsbewijs en het oude deel II terstond ter hand te stellen;
- d. het bedrijfsvoorraad deel II onder zich te houden.

9. Het tweede en het zesde lid zijn niet van toepassing indien een of meer delen van het kentekenbewijs verloren zijn geraakt of teniet zijn gegaan en het erkende bedrijf bij de in het achtste lid, onderdeel a, bedoelde melding tevens meldt dat het voertuig voorgoed buiten gebruik wordt gesteld, mits degene aan wie het vierdelig kentekenbewijs is afgegeven of degene die na diens overlijden eigenaar of houder van het voertuig is geworden:

- a. aan het erkende bedrijf terstond de niet verloren geraakte of teniet gegane delen van het kentekenbewijs overdraagt,
- b. verklaart dat de niet aan het erkende bedrijf overgedragen delen van het kentekenbewijs verloren zijn geraakt of teniet zijn gegaan, en

c. bij het erkende bedrijf de bij ministeriële regeling aangewezen documenten overlegt.

Artikel 28. Wijziging van de tenaamstelling: overdracht van een voertuig uit bedrijfsvoorraad

1. Indien een voertuig waarvoor een vierdelig kentekenbewijs is afgegeven, ophoudt te behoren tot de bedrijfsvoorraad van een erkend bedrijf, is artikel 26 of, in geval van overdracht ten behoeve van een bedrijfsvoorraad, artikel 27 van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat het bedrijfsvoorraad deel II in de plaats treedt van het gewone deel II.

2. Indien een voertuig ophoudt te behoren tot de bedrijfsvoorraad van een erkend bedrijf en dit bedrijf het voertuig tot eigen gebruik bestemt, vraagt het bedrijf binnen een week een nieuw deel II aan bij Onze Minister, onder overlegging van het bedrijfsvoorraad deel II, het overschrijvingsbewijs en een bij ministeriële regeling aangewezen legitimatiebewijs.

3. Onze Minister geeft aan degene die aan de verplichting van het tweede lid heeft voldaan, zowel een vrijwaringsbewijs als een nieuw deel II af.

Artikel 29. Wijziging van de tenaamstelling: overlijden van een kentekenhouder

1. In afwijking van het bepaalde in de artikelen 26, tweede lid, en 27, derde lid, is, in geval van overlijden van degene aan wie een vierdelig kentekenbewijs is afgegeven, degene die als erfgenaam eigenaar of houder van het voertuig is geworden, verplicht binnen vijf weken nadat hij eigenaar of houder is geworden bij Onze Minister om afgifte van een nieuw deel II te verzoeken onder overlegging van het deel II of het bedrijfsvoorraad deel II, het overschrijvingsbewijs en een bij ministeriële regeling aangewezen legitimatiebewijs.

2. Onze Minister geeft aan degene die aan de verplichting van het eerste lid heeft voldaan, zowel een vrijwaringsbewijs als een nieuw deel II af.

Artikel 30. Wijziging van de tenaamstelling: bijzondere procedure

1. Onze Minister kan voor een voertuig een vierdelig kentekenbewijs afgeven zonder dat aan de in de artikelen 26 tot en met 29 bedoelde verplichtingen is voldaan, indien de aanvraag voor het kentekenbewijs wordt ingediend door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon die verklaart eigenaar of houder van het voertuig te zijn en indien naar het oordeel van Onze Minister aannemelijk is gemaakt dat niet aan bedoelde verplichtingen kan worden voldaan.

2. Onze Minister kan in verband met het bepaalde in het eerste lid verlangen dat de aanvrager van het kentekenbewijs het voertuig toont, een bij ministeriële regeling aangewezen legitimatiebewijs overlegt en een of meer delen van het kentekenbewijs inlevert.

Artikel 31. Verval van de tenaamstelling: overdracht van een voertuig aan een in het buitenland woonachtig of gevestigd persoon

1. Degene aan wie een vierdelig kentekenbewijs is afgegeven of degene die na diens overlijden eigenaar of houder van het voertuig is geworden,

is, in geval van overdracht van een voertuig aan een in het buitenland woonachtige natuurlijke persoon of een in het buitenland gevestigde rechtspersoon, verplicht:

- a. het deel II en het overschrijvingsbewijs terstond over te dragen aan degene die eigenaar of houder van het voertuig is geworden;
- b. het deel I en het op dat tijdstip geldige laatst afgegeven deel III van het kentekenbewijs onder zich te houden, totdat hij het in het vierde lid bedoelde deel van de verklaring heeft ontvangen.

2. Degene die eigenaar of houder van het voertuig is geworden, is verplicht binnen een week nadat hij het deel II en het overschrijvingsbewijs heeft ontvangen bij Onze Minister het deel II en het overschrijvingsbewijs, een bij ministeriële regeling aangewezen legitimatiebewijs alsmede een ingevulde en ondertekende verklaring van een bij ministeriële regeling vastgesteld model in drievoud over te leggen.

3. Onze Minister plaatst op het deel II een aantekening, vult de verklaring in en geeft het deel II, de verklaring in tweevoud alsmede het legitimatiebewijs terug aan degene die aan de in het tweede lid bedoelde verplichtingen heeft voldaan.

4. Degene die de verklaring in tweevoud heeft ontvangen, is verplicht het daartoe bestemde deel van de verklaring terstond te doen toekomen aan degene die de delen I en III onder zich heeft gehouden.

5. Degene die de delen I en III onder zich heeft gehouden, is verplicht deze terstond af te geven aan degene van wie hij het in het vierde lid bedoelde deel van de verklaring heeft verkregen.

6. In geval van overdracht van een tot de bedrijfsvoorraad van een erkend bedrijf behorend voertuig waarvoor een vierdelig kentekenbewijs is afgegeven aan een in het buitenland woonachtige natuurlijke persoon of een in het buitenland gevestigde rechtspersoon, zonder dat het erkende bedrijf gebruik maakt van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 46, tweede lid, onderdeel c, is het eerste tot en met vijfde lid van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat het bedrijfsvoorraad deel II in de plaats treedt van het deel II.

Artikel 32. Verval van de tenaamstelling: overdracht van een voertuig uit bedrijfsvoorraad aan een in het buitenland woonachtig of gevestigd persoon

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 31, is, ingeval het erkende bedrijf gebruik maakt van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 46, tweede lid, onderdeel c, het tweede en derde lid van toepassing.

2. Degene die eigenaar of houder van het voertuig is geworden, is verplicht terstond bij het erkende bedrijf een bij ministeriële regeling aangewezen legitimatiebewijs alsmede een ingevulde en ondertekende verklaring van een bij ministeriële regeling vastgesteld model in drievoud over te leggen.

3. Het erkende bedrijf is verplicht overeenkomstig het krachtens artikel 62, derde lid, van de wet bepaalde:

- a. het legitimatiebewijs te controleren;
- b. de overdracht van het voertuig aan de in het buitenland woonachtige persoon of de in het buitenland gevestigde rechtspersoon terstond te melden aan Onze Minister;
- c. op het kentekenbewijs een aantekening te plaatsen alsmede de verklaring in drievoud in te vullen;

d. aan degene aan wie het voertuig wordt overgedragen het deel I, het bedrijfsvoorraad deel II en het deel III van het kentekenbewijs te zamen met de verklaring in tweevoud ter stond ter hand te stellen;

e. het overschrijvingsbewijs en het daartoe bestemde deel van de verklaring onder zich te houden.

Artikel 33. Verval van de tenaamstelling: voorgoed buiten Nederland brengen van een voertuig

1. Degene aan wie een vierdelig kentekenbewijs is afgegeven of degene die na diens overlijden eigenaar of houder van het voertuig is geworden, is, ingeval hij het voertuig voorgoed buiten Nederland brengt, verplicht het deel II, een bij ministeriële regeling aangewezen legitimatiebewijs, een ingevulde en ondertekende verklaring in drievoud van een bij ministeriële regeling vastgesteld model alsmede, voor zover bij ministeriële regeling bepaald, het overschrijvingsbewijs bij Onze Minister over te leggen.

2. Onze Minister plaatst op het deel II een aantekening, vult de verklaring in en geeft het deel II, de verklaring in tweevoud alsmede het legitimatiebewijs terug aan degene die aan de in het eerste lid bedoelde verplichtingen heeft voldaan.

3. Ingeval een erkend bedrijf een tot zijn bedrijfsvoorraad behorend voertuig voorgoed buiten Nederland brengt, is het eerste en tweede lid van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat het bedrijfsvoorraad deel II in de plaats treedt van het deel II.

4. In afwijking van het bepaalde in het eerste tot en met derde lid, is, ingeval het erkende bedrijf gebruik maakt van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 46, tweede lid, onderdeel c, het erkende bedrijf verplicht het voorgoed buiten Nederland brengen van het voertuig te melden overeenkomstig het krachtens artikel 62, derde lid, van de wet bepaalde.

Artikel 34. Aanvraag en afgifte nieuw deel I

1. Indien het voertuig waarvoor het kentekenbewijs is afgegeven niet meer overeenstemt met de gegevens op het deel I, vraagt degene aan wie het kentekenbewijs is afgegeven of degene die na diens overlijden eigenaar of houder van het voertuig is geworden, onverwijld bij Onze Minister onder overlegging van het deel I een nieuw deel I aan.

2. Indien het kentekenbewijs is ingevorderd ingevolge artikel 60 van de wet, geeft Onze Minister op verzoek een nieuw deel I af. Degene aan wie het kentekenbewijs is afgegeven of degene die na diens overlijden eigenaar of houder van het voertuig is geworden, dient hiertoe bij Onze Minister onder overlegging van het bij de invordering afgegeven ontvangstbewijs een aanvraag in. Onze Minister geeft niet eerder een nieuw deel I af dan nadat het voertuig is goedgekeurd overeenkomstig het bepaalde in artikel 105 van de wet.

3. Onze Minister geeft in geval van wijziging in de constructie als bedoeld in artikel 98 van de wet een nieuw deel I af nadat de wijziging is goedgekeurd ingevolge artikel 98 van de wet. Hij kan daarbij verlangen dat het in artikel 6.15, eerste lid, van het Voertuigreglement bedoelde ontvangstbewijs wordt overgelegd.

Artikel 35. Aanvraag en afgifte deel III

1. Onze Minister geeft aan degene aan wie een kentekenbewijs dat een deel III bevat is afgegeven op aanvraag een nieuw deel III af indien de

geldigheidsduur van het eerder afgegeven deel III is verstreken of binnen vier maanden gaat verstrijken.

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 49 van de wet wordt de afgifte van een deel III geweigerd indien:

- a. uit het kentekenregister blijkt dat het voertuig waarvoor het deel III wordt aangevraagd voorgoed buiten Nederland is gebracht of voorgoed buiten gebruik is gesteld, of
- b. het kentekenbewijs ongeldig is verklaard of is ingevorderd.

3. Degene aan wie een deel III is afgegeven voor een voertuig waarvan hij is opgehouden eigenaar of houder te zijn alsmede de eigenaar of houder van een voertuig, die, hoewel hij reeds beschikt over een deel III, alsnog eenzelfde deel III in zijn bezit krijgt, is verplicht dat deel III binnen vier weken na ontvangst in te leveren bij Onze Minister.

Artikel 36. Vervangende kentekenbewijzen

1. De aanvraag van een vervangend kentekenbewijs of deel daarvan geschiedt bij Onze Minister door degene aan wie het kentekenbewijs waarvoor een vervangend kentekenbewijs of deel daarvan wordt aangevraagd, is afgegeven.

2. Onze Minister kan verlangen dat bij de aanvraag van een of meer vervangende delen van een kentekenbewijs, een of meer van de overige delen van het kentekenbewijs worden ingeleverd alsmede dat een bij ministeriële regeling aangewezen legitimatiebewijs wordt overgelegd.

3. Indien een kentekenbewijs is afgegeven aan de houder van een voertuig en deze een vervangend kentekenbewijs of deel daarvan aanvraagt, kan Onze Minister in door hem te bepalen gevallen verlangen dat de eigenaar voor de afgifte van het vervangend kentekenbewijs of deel daarvan toestemming verleent. In deze gevallen kan Onze Minister bepalen dat het vervangende kentekenbewijs of deel daarvan naar de eigenaar of een door deze aangewezen persoon wordt gezonden.

Artikel 37. Ongeldigverklaring en inlevering

1. Onze Minister verklaart een kentekenbewijs ongeldig indien hij van oordeel is, dat de omstandigheden, bedoeld in artikel 58, eerste lid, onderdeel a of b, van de wet, zich voordoen.

2. Onze Minister kan een kentekenbewijs ongeldig verklaren indien voor het voertuig, waarvoor dat bewijs is afgegeven, een nieuw kenteken is opgegeven.

3. Onze Minister kan een kentekenbewijs ongeldig verklaren indien naar zijn oordeel blijkt dat:

- a. het voertuig, waarvoor dat bewijs is afgegeven, voorgoed buiten gebruik is gesteld,
- b. het voertuig, waarvoor dat bewijs is afgegeven, voorgoed buiten Nederland is gebracht,
- c. het voertuig, waarvoor dat bewijs is afgegeven, definitief is bestemd voor gebruik buiten de weg,
- d. degene aan wie dat bewijs is afgegeven, opgehouden is eigenaar, bezitter of houder van het voertuig te zijn,
- e. de reden waarom het kentekenbewijs bevattende de lettergroep BN, CD, CDJ, GN, GV, HH of ZZ is afgegeven, is vervallen,
- f. de eigenaar of houder van het voertuig onvrijwillig het bezit of het houderschap van het voertuig heeft verloren,

g. het voertuig is gaan behoren tot een der ingevolge artikel 37 van de wet van de kentekenplicht uitgezonderde categorieën van voertuigen, dan wel

h. degene aan wie dat bewijs is afgegeven, niet langer in Nederland woonachtig of gevestigd is.

4. In het geval, bedoeld in het derde lid, onderdeel a, verklaart Onze Minister het kentekenbewijs ongeldig, mits het voorgoed buiten gebruik stellen van het voertuig overeenkomstig het bepaalde krachtens artikel 62, derde lid, van de wet wordt gemeld door een erkend bedrijf dat gebruik maakt van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 46, tweede lid, onderdeel d.

5. In afwijking van het bepaalde in het vierde lid verklaart Onze Minister een kentekenbewijs ongeldig indien de melding geschiedt door een ander dan een erkend bedrijf, mits de melding betrekking heeft op een voertuig dat behoort tot een bij ministeriële regeling aangewezen categorie van voertuigen en wordt voldaan aan nadere bij ministeriële regeling vastgestelde voorwaarden.

6. In het geval, bedoeld in het derde lid, onderdeel f, verklaart Onze Minister het kentekenbewijs ongeldig mits van het verlies van het bezit of het houderschap van het voertuig aangifte is gedaan bij een der in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde personen.

Artikel 38. Ongeldigverklaring voor het rijden over de weg

1. Onze Minister kan een kentekenbewijs ongeldig verklaren voor het rijden over de weg indien niet wordt voldaan aan de krachtens artikel 52, tweede lid, van de wet in het kentekenbewijs vermelde voorschriften dan wel indien het voertuig waarvoor het kentekenbewijs is afgegeven, niet voldoet aan een of meer van de in artikel 58, tweede lid, onderdeel b, c of d van de wet, bedoelde eisen.

2. Ingeval het deel I en het deel III van een voor het rijden over de weg ongeldig verklaard kentekenbewijs op grond van het bepaalde krachtens artikel 57, derde lid, van de wet is ingeleverd, doet Onze Minister na ontvangst van dat deel I of deel III een ontvangstbewijs toekomen aan degene aan wie het kentekenbewijs is afgegeven.

Artikel 39. Invordering kentekenbewijs

1. Tot de invordering van het kentekenbewijs als bedoeld in artikel 60 van de wet zijn bevoegd:

a. de Directeur van de Rijksdienst voor het Wegverkeer en de door hem daartoe aangewezen tot zijn dienst behorende ambtenaren, indien naar hun oordeel het bepaalde in artikel 60, eerste lid, onderdeel b of c of tweede lid, van de wet, van toepassing is;

b. de door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Financiën aangewezen ambtenaren der Belastingdienst, indien naar hun oordeel niet is voldaan aan het bepaalde in artikel 36, vijfde lid, van de wet, dan wel naar hun oordeel het bepaalde in artikel 60, eerste lid, onderdeel a, van de wet, van toepassing is;

c. de ambtenaren van politie die zijn aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, indien naar hun oordeel het bepaalde in artikel 60, eerste lid, onderdeel a, b of c dan wel artikel 60, tweede lid, van de wet, van toepassing is;

d. de ambtenaren der Koninklijke Marechaussee, in de gevallen, in onderdeel c genoemd, voor zover zij met de opsporing van strafbare feiten zijn belast.

2. De verplichting tot overgifte, bedoeld in artikel 60, eerste lid, van de wet, heeft betrekking op alle delen van het kentekenbewijs, met uitzondering van het overschrijvingsbewijs.

3. De in het eerste lid bedoelde ambtenaren geven het deel II van het kentekenbewijs, indien dit was afgegeven, na inzage terug aan degene van wie het is ingevorderd en reiken voor de overige delen onverwijld een ontvangstbewijs uit. Zij doen de overige delen van het ingevorderde kentekenbewijs met vermelding van de reden van invordering zo spoedig mogelijk toekomen aan Onze Minister.

4. Indien de invordering heeft plaatsgevonden op grond van het bepaalde in artikel 60, eerste lid, onderdeel b, van de wet, mogen de ambtenaren van politie die zijn aangesteld voor de uitvoering van de politietaak en de ambtenaren der Koninklijke Marechaussee de overige delen van het kentekenbewijs gedurende ten hoogste vier weken onder zich houden. Zij geven deze delen tegen teruggave van het ontvangstbewijs aan de houder daarvan terug, indien binnen deze termijn naar hun oordeel is aangetoond dat het voertuig in overeenstemming is gebracht met de bij of krachtens de wet vastgestelde eisen. Van het onder zich houden, respectievelijk het teruggeven, stellen zij Onze Minister in kennis.

5. Indien dit bij de vordering van de houder van een kentekenbewijs wordt geëist, is deze verplicht tot het op een daarbij te bepalen tijd en plaats ter beschikking houden van het voertuig, waarvoor het bewijs is afgegeven.

6. Indien de vordering betrekking heeft op een kentekenbewijs dat is afgegeven voor een aanhangwagen die overeenkomstig het bepaalde in artikel 3.7.3, eerste lid, van het Voertuigreglement is voorzien van een constructieplaat, kan aan de vordering worden voldaan binnen een termijn van een week.

Artikel 40. Verval van de tenaamstelling in het kentekenregister

1. De tenaamstelling in het register vervalt zodra:

- a. krachtens het bepaalde in artikel 26, derde lid, een vrijwaringsbewijs en een nieuw deel II zijn afgegeven;
- b. krachtens het bepaalde in artikel 27, vierde lid, een formulier is afgegeven;
- c. de gegevens als bedoeld in artikel 27, achtste lid, onderdeel b, aan het erkende bedrijf ter beschikking zijn gesteld;
- d. krachtens het bepaalde in artikel 28, derde lid, een vrijwaringsbewijs en een nieuw deel II zijn afgegeven;
- e. krachtens het bepaalde in artikel 29, tweede lid, een vrijwaringsbewijs en een nieuw deel II zijn afgegeven;
- f. krachtens het bepaalde in artikel 30 een kentekenbewijs is afgegeven;
- g. krachtens de artikelen 31, derde lid, 32, derde lid, onderdeel c, of 33, tweede en vierde lid, op het kentekenbewijs een aantekening is geplaatst;
- h. Onze Minister het kentekenbewijs ongeldig heeft verklaard ingevolge artikel 37, eerste, tweede of derde lid;
- i. Onze Minister het handelaarskentekenbewijs ongeldig heeft verklaard ingevolge artikel 45, eerste lid;
- j. een erkend bedrijf een melding als bedoeld in artikel 46, tweede lid, onderdeel c of d, heeft gedaan;
- k. Onze Minister de tenaamstelling vervallen heeft verklaard op grond van een verzoek als bedoeld in het tweede lid.

2. Degene die naar zijn mening ten onrechte als tenaamgestelde in het register is vermeld, kan Onze Minister verzoeken de tenaamstelling te

doen vervallen. Onze Minister gaat over tot het doen vervallen van de tenaamstelling indien hiervoor naar zijn oordeel voldoende gronden aanwezig zijn.

HOOFDSTUK 5. HANDELAARSKENTEBEWIJZEN

Artikel 41. Basis handelaarskentekenbewijzen

Voor voertuigen als bedoeld in artikel 37, derde lid, van de wet, geldt het vereiste dat een kenteken voor een bepaald voertuig dient te zijn opgegeven niet, mits dat voertuig een kenteken voert als bedoeld in artikel 3, dat behoort bij een ingevolge artikel 42 afgegeven handelaarskentekenbewijs waarvan gebruik wordt gemaakt overeenkomstig de in dit hoofdstuk bedoelde voorschriften.

Artikel 42. Aanvraag

1. Een handelaarskentekenbewijs kan worden aangevraagd door en worden afgegeven aan:
 - a. een erkend bedrijf, dan wel
 - b. een natuurlijke persoon of rechtspersoon die exploitant is van een of meer ondernemingen, waar voertuigen bedrijfsmatig voor derden worden hersteld of bewerkt.
2. De aanvraag wordt ingediend bij Onze Minister.
3. De aanvrager stelt Onze Minister in de gelegenheid te onderzoeken of te zijnen aanzien aan het bepaalde in het eerste lid wordt voldaan.

Artikel 43. Weigering afgifte

Onverminderd het bepaalde in artikel 42 wordt de afgifte van handelaarskentekenbewijzen geweigerd indien een of meer aan de aanvrager afgegeven handelaarskentekenbewijzen op grond van het bepaalde in artikel 45, eerste lid, onderdeel d, ongeldig zijn verklaard binnen een direct aan de datum van indiening van de aanvraag voorafgaande periode van zes maanden.

Artikel 44. Gebruik

1. Een handelaarskenteken mag slechts worden gebruikt door degene aan wie het is opgegeven dan wel een door deze aangewezen persoon. Het gebruik is slechts toegestaan voor de categorie waarvoor het is opgegeven.
2. Een handelaarskenteken mag worden gebruikt voor voertuigen die ter bewerking of herstel aan degene aan wie het kenteken is opgegeven ter beschikking zijn gesteld.
3. Een handelaarskenteken moet worden gebruikt voor voertuigen die behoren tot de bedrijfsvoorraad van degene aan wie het kenteken is opgegeven.
4. Een handelaarskenteken mag uitsluitend worden gebruikt indien met het voertuig als bedoeld in het tweede en derde lid gebruik van de weg wordt gemaakt in het kader van bedrijfsactiviteiten van het erkende bedrijf of de natuurlijke persoon of rechtspersoon aan wie het handelaarskenteken is opgegeven.

5. Voor overtreding van het eerste tot en met vierde lid is degene aan wie het handelaarskenteken is opgegeven aansprakelijk.

Artikel 45. Ongeldigverklaring

1. Onze Minister kan een handelaarskentekenbewijs ongeldig verklaren indien degene aan wie het handelaarskentekenbewijs is afgegeven:
 - a. om zodanige ongeldigverklaring verzoekt,
 - b. aangifte heeft gedaan van het onvrijwillig verlies van het handelaarskentekenbewijs,
 - c. niet langer voldoet aan het bepaalde in artikel 42, dan wel
 - d. handelt in strijd met het bepaalde in artikel 44.
2. Degene die een ongeldig verklaard handelaarskentekenbewijs onder zich heeft, levert dit onverwijld in bij Onze Minister.
3. Indien degene die een ongeldig verklaard handelaarskentekenbewijs onder zich heeft niet voldoet aan de verplichting van het tweede lid, kan het handelaarskentekenbewijs worden ingenomen door de daartoe bevoegde ambtenaren.

HOOFDSTUK 6. ERKENNINGSREGELING BEDRIJFSVOORRAAD

Artikel 46. Onderwerp erkenning

1. Een erkenning als bedoeld in artikel 62, eerste lid, van de wet, wordt verleend teneinde voertuigen met behulp van een bedrijfsvoorraadpas in bedrijfsvoorraad op te nemen.
2. Aan de erkenning kan worden verbonden:
 - a. de bevoegdheid om voertuigen met behulp van een voor datacommunicatie geschikte voorziening in bedrijfsvoorraad op te nemen,
 - b. de bevoegdheid tot het aanvragen van nog niet tenaamgestelde kentekenbewijzen,
 - c. de bevoegdheid tot het versneld melden dat tot de bedrijfsvoorraad behorende voertuigen voorgoed buiten Nederland worden gebracht, alsmede het verstrekken van kentekenbewijzen die een kenteken bevatten als bedoeld in artikel 4, zesde lid,
 - d. de bevoegdheid tot het melden dat tot de bedrijfsvoorraad behorende voertuigen voorgoed buiten gebruik worden gesteld, en
 - e. de bevoegdheid om in geval van overdracht van een voertuig uit de bedrijfsvoorraad van het betrokken bedrijf namens de aanvrager van een kentekenbewijs de aanvraag in te dienen, overeenkomstig het bepaalde in artikel 50, eerste lid, van de wet.

Artikel 47. Aanvraag

1. Een erkenning als bedoeld in artikel 62, eerste lid, van de wet, kan worden aangevraagd door en worden verleend aan:
 - a. een natuurlijke persoon of rechtspersoon die exploitant is van een of meer ondernemingen waar voertuigen bedrijfsmatig worden ingekocht of gefabriceerd met het doel deze te verkopen,
 - b. een natuurlijke persoon of rechtspersoon die exploitant is van een of meer ondernemingen waar voertuigen bedrijfsmatig worden ingekocht met het doel deze te bewaren of te bewerken, en
 - c. bij ministeriële regeling aan te wijzen personen of instanties die voertuigen in eigendom hebben, zonder deze zelf te hebben ingekocht, met het doel deze te verkopen.

2. De aanvraag wordt ingediend bij Onze Minister.

3. De aanvrager stelt Onze Minister in de gelegenheid te onderzoeken of te zijnen aanzien aan het bepaalde in het eerste lid wordt voldaan.

Artikel 48. Bedrijfsvoorraadpassen en formulieren

1. Bij het verlenen van de erkenning verstrekt Onze Minister aan het erkende bedrijf een of meer bedrijfsvoorraadpassen van een bij ministeriële regeling vastgesteld model, waarmee de registratie van voertuigen in bedrijfsvoorraad kan plaatsvinden alsmede formulieren die bestemd zijn om te dienen als vrijwaringsbewijs en als bedrijfsvoorraad deel II.

2. Op aanvraag verstrekt Onze Minister aan een erkend bedrijf meerdere bedrijfsvoorraadpassen en formulieren als bedoeld in het eerste lid.

3. Voor versleten of zoekgeraakte bedrijfsvoorraadpassen verstrekt Onze Minister op aanvraag aan het erkende bedrijf vervangende passen. Voor versleten bedrijfsvoorraadpassen geeft Onze Minister niet eerder vervangende passen af dan nadat de versleten passen zijn ingeleverd.

4. Onze Minister kan verlangen dat de aanvrager van nieuwe en vervangende bedrijfsvoorraadpassen, bedoeld in het tweede en derde lid, de bij ministeriële regeling aangewezen bescheiden overlegt die verband houden met de aanvraag.

Artikel 49. Intrekking erkenning

1. Indien dit bij de intrekking, wijziging of schorsing van de erkenning als bedoeld in artikel 65 van de wet, is bepaald, levert degene aan wie de erkenning is dan wel was verleend alle aan hem verstrekte bedrijfsvoorraadpassen en formulieren onverwijld in bij Onze Minister.

2. Indien degene aan wie de erkenning is dan wel was verleend niet voldoet aan het bepaalde in het eerste lid, kunnen de bedrijfsvoorraadpassen en formulieren worden ingenomen door de daartoe bevoegde ambtenaren.

HOOFDSTUK 7. SCHORSING

Artikel 50. Aanvraag schorsing

1. De aanvrager van een schorsing als bedoeld in artikel 67 van de wet legt ten behoeve van deze aanvraag bij Onze Minister het deel II van het kentekenbewijs, het overschrijvingsbewijs alsmede een bij ministeriële regeling aangewezen legitimatiebewijs over.

2. Onze Minister plaatst op het deel II een bij ministeriële regeling vastgestelde aantekening.

Artikel 51. Einde schorsing

Indien de schorsing eindigt ingevolge het bepaalde in artikel 68 van de wet, wordt bij Onze Minister, onder overlegging van deel II van het kentekenbewijs, het overschrijvingsbewijs alsmede een bij ministeriële regeling aangewezen legitimatiebewijs, een nieuw deel II aangevraagd.

Artikel 52. Gebruik van de weg zonder einde schorsing

Een schorsing eindigt niet door gebruik van de weg indien:

- a. het voertuig waarvan de geldigheid van het kentekenbewijs is geschorst een kenteken voert als bedoeld in artikel 3, dat behoort bij een ingevolge artikel 42 afgegeven handelaarskentekenbewijs dat voldoet aan het bepaalde in hoofdstuk 5 en waarvan gebruik wordt gemaakt overeenkomstig de in dat hoofdstuk bedoelde voorschriften, dan wel
- b. artikel 23, eerste lid, van toepassing is.

HOOFDSTUK 8. STRAFBEPALINGEN

Artikel 53

Overtreding van de artikelen

- 5, eerste en derde tot en met vijfde lid,
- 21, eerste lid,
- 26, eerste, tweede, vierde en vijfde lid,
- 26, eerste lid, onderdeel b, vierde of vijfde lid jo artikel 18,
- 27, tweede en zesde lid,
- 27, tweede lid, onderdeel b, of zesde lid jo artikel 18,
- 28, eerste lid jo artikel 26, eerste, tweede, vierde of vijfde lid,
- 28, eerste lid jo artikel 27, tweede of zesde lid,
- 28, tweede lid,
- 29, eerste lid,
- 31, eerste, tweede, vierde en vijfde lid en zesde jo eerste of tweede lid,
- 31, eerste lid, onderdeel b, vierde of vijfde lid jo artikel 18,
- 31, zesde lid jo eerste of tweede lid jo artikel 18,
- 32, tweede lid,
- 33, eerste lid en derde jo eerste lid,
- 34, eerste lid,
- 35, derde lid,
- 39, vijfde lid,
- 44,
- 45, tweede lid,
- 49, eerste lid, en
- 54, tweede lid is een strafbaar feit.

HOOFDSTUK 9. OVERGANGSBEPALINGEN

Artikel 54

1. Kentekenbewijzen en ter vervanging van die bewijzen uitgereikte duplicaten, afgegeven op basis van de Wegenverkeerswet, worden vóór een bij ministeriële regeling vastgesteld tijdstip vervangen door een kentekenbewijs, afgegeven op basis van de wet.

2. Overeenkomstig het eerste lid vervangen kentekenbewijzen en duplicaten verliezen hun geldigheid op het in het eerste lid bedoelde tijdstip; zij worden onverwijld ingeleverd bij Onze Minister.

Artikel 55

1. De artikelen 5, 7, eerste en tweede lid, 14, eerste lid, 15, eerste en zesde lid en 16 van het Reglement kentekenregistratie, zoals deze bepalingen luiden vóór het tijdstip waarop zij op grond van artikel 59 zijn ingetrokken, blijven voor wat betreft het in die bepalingen bepaalde ten

aanzien van registratiebewijzen en aanvullingsbladen van kracht tot een bij ministeriële regeling vastgesteld tijdstip.

2. Voor de toepassing van artikel 5 van het Reglement kentekenregistratie wordt met een kentekenbewijs gelijkgesteld een kentekenbewijs, afgegeven op basis van de wet.

Artikel 56

Verzoeken tot vervallen verklaring van de tenaamstelling of verbetering van de gegevens als bedoeld in artikel 21 van het Reglement kentekenregistratie, zoals dit artikel luidde vóór het tijdstip waarop het op grond van artikel 59 is ingetrokken, welke verzoeken zijn ingediend vóór dit tijdstip, worden na dat tijdstip behandeld overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens het Reglement kentekenregistratie.

Artikel 57

1. De artikelen 17 en 23 van het Reglement kentekenregistratie, zoals deze artikelen luiden vóór het tijdstip waarop zij op grond van artikel 59 zijn ingetrokken, blijven van kracht ten aanzien van op basis van de Wegenverkeerswet afgegeven kentekenbewijzen die vóór bedoeld tijdstip met toepassing van genoemde artikelen 17 en 23 ongeldig zijn verklaard en moeten worden ingeleverd, indien op eerderbedoeld tijdstip die inlevering nog niet heeft plaatsgevonden.

2. Op basis van de Wegenverkeerswet afgegeven kentekenbewijzen die nog niet op grond van artikel 54, eerste lid, zijn vervangen, worden voor de toepassing van de artikelen 37 en 45 gelijkgesteld met kentekenbewijzen, afgegeven op basis van de wet.

Artikel 58

Voor de toepassing van dit besluit wordt een op basis van het Reglement kentekenregistratie afgegeven kopie deel III gelijkgesteld met een overschrijvingsbewijs tot het tijdstip dat het kopie deel III is vervangen door een zodanig bewijs.

HOOFDSTUK 10. SLOTBEPALINGEN

Artikel 59. Intrekking RKR

Het Reglement kentekenregistratie wordt ingetrokken met ingang van een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Artikel 60. Inwerkingtreding

De artikelen van dit besluit treden in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Artikel 61. Citeertitel

Dit besluit kan worden aangehaald als: Kentekenreglement.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Verkeer en Waterstaat. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 13 december 1994, nr. 240.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 6 oktober 1994

Beatrix

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
A. Jorritsma-Lebbink

Uitgegeven de *eerste* november 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

Inleiding

Het onderhavige Kentekenreglement strekt tot uitvoering van het bepaalde in de Wegenverkeerswet 1994 (verder te noemen de wet of VWW 1994) inzake kentekens en kentekenbewijzen. Het reglement vervangt het tot nu toe geldende Reglement kentekenregistratie (RKR). Het Kentekenreglement regelt in de eerste plaats vrijwel alle onderwerpen die ook in het RKR waren opgenomen, waarbij zij aangetekend dat deze in een groot aantal gevallen inhoudelijke wijziging dan wel uitbreiding hebben ondergaan, zulks als gevolg van het totstandkomen van de vernieuwde kentekenregistratieregeling in de VWW 1994. Voorts kent het reglement een aantal nieuwe onderdelen, zoals bijvoorbeeld de erkenningsregeling inzake de bedrijfsvoorraad en de schorsing van de geldigheid van het kentekenbewijs.

In hoofdstuk IV, § 1, van de memorie van toelichting bij de (toen nog) Wegenverkeerswet 1992, (Kamerstukken II 1990/91, 22 030, nr. 3) is de aanleiding tot de ontwikkeling van een vernieuwd registratiesysteem reeds verwoord. Nieuwe eisen die aan het systeem worden gesteld hebben de behoefte doen ontstaan aan verbreding van de basis van het systeem en aan daarmee verband houdende voorzieningen om de zuiverheid van de registratie te waarborgen.

Ten aanzien van de inhoud van de kentekenregistratieregeling kan worden opgemerkt dat in de wet de reikwijdte, de structurele elementen en de voornaamste duurzame normen zijn vastgelegd. Voorts is op wettelijk niveau de soort en de maat van de strafsancities bepaald en zijn de bevoegdheden tot het opleggen van administratieve sancties en voorschriften inzake de rechtsbescherming vastgelegd.

De uitwerking van een en ander en de concrete voorschriften, waaronder procedurevoorschriften, zijn opgenomen in het voorliggende besluit. Frequent wijzigende voorschriften zoals bij voorbeeld ten aanzien van tarieven alsmede zeer gedetailleerde voorschriften, waaronder die met betrekking tot het vaststellen van modellen van kentekenbewijzen en andere documenten, worden opgenomen in ministeriële regelingen.

Bij ministeriële regeling zal tevens het zogenaamde privacyreglement ter zake van het kentekenregister worden vastgesteld.

Nieuwe elementen in de kentekenregistratieregeling

De belangrijkste nieuwe eis die aan het registratiesysteem wordt gesteld is de eis dat het systeem de basis kan vormen voor de invoering van de zogenaamde houderschapsbelasting. Essentieel kenmerk daarvan is dat de heffing van de motorrijtuigenbelasting, althans voor personenauto's, bestelauto's en motorfietsen, gekoppeld wordt aan de kentekenregistratie. Dit kan echter alleen als de zuiverheid van het kentekenregister (de draagkracht) voldoende groot is. Het systeem van de vernieuwde kentekenregistratie voorziet door middel van een aantal maatregelen in deze vergroting van de zuiverheid van het register. Tevens worden hiermee betere waarborgen gecreëerd ten aanzien van de handhaving van het registratiesysteem. De maatregelen hebben met name tot doel de tenaamstelling in het register zo juist en actueel mogelijk te doen zijn, ten einde op deze wijze het register een goede basis te laten vormen voor de handhaving van de aan de registratie verbonden

verplichtingen. Behalve de belastingplicht zijn immers ook de verzekeringsplicht en de APK-plicht aan de registratie gekoppeld.

In het kader van de registratie -zowel met betrekking tot de eerste registratie als met betrekking tot de wijziging en de beëindiging van de registratie- is dan ook een aantal maatregelen voorzien.

Voorts bevat het in het vernieuwde registratiesysteem functionerende kentekenregister in een aantal opzichten meer gegevens dan het huidige register. Tevens zijn de mogelijkheden tot bevraging van het register ten behoeve van opsporingsautoriteiten uitgebreid.

Volledigheidshalve kan in dit kader nog worden gewezen op de beoogde totstandkoming van een coördinatieorgaan inzake de voertuig-informatievoorziening. Met een zodanig orgaan, waarvan de belangrijkste taken worden gevormd door interdepartementale afstemming alsmede advisering aan de minister op het gebied van de informatievoorziening uit een aantal registers, waaronder het kentekenregister, kan in belangrijke mate inhoud worden gegeven aan de coördinerende taak van de Minister van Verkeer en Waterstaat op het onderhavige gebied.

Een aantal elementen uit het huidige registratiesysteem is overigens gehandhaafd. In dit verband kunnen worden genoemd het voertuig-gebonden karakter van het systeem, de systematiek op het gebied van kentekens en kentekenbewijzen alsmede het feit dat het voldoen aan bepaalde verplichtingen (verzekering, belasting en algemene periodieke keuring) geen voorwaarde is voor de afgifte van kentekenbewijzen. Voor een nadere uiteenzetting hieromtrent moge worden verwezen naar het terzake gestelde in de memorie van toelichting bij het oorspronkelijke wetsvoorstel.

In het hiernastaaende worden de belangrijkste onderdelen van het vernieuwde kentekenregistratiesysteem aangegeven, voor zover deze hun neerslag hebben gevonden in sterk veranderde of nieuwe onderdelen van het Kentekenreglement.

1. Aangezien ook voor aanhangwagens en opleggers met een toegestane maximum massa van meer dan 750 kg een afzonderlijke kentekenplicht gaat gelden, is de reikwijdte van een groot aantal bepalingen tot deze categorie voertuigen uitgebreid.

2. De tot nu toe geldende regeling ten aanzien van registratiebewijzen komt te vervallen, zulks gezien de totstandkoming van de afzonderlijke kentekenplicht voor aanhangwagens en opleggers als bedoeld onder 1. Ook de zogenaamde aanvullingsbladen komen in het nieuwe systeem niet meer voor.

3. De voorschriften ten aanzien van het kentekenregister zijn uitgebreid. Dit geldt zowel met betrekking tot de bepalingen inzake de gegevens die in het register zijn opgenomen als voor wat betreft de verstrekking van gegevens uit het register.

4. Het kentekenbewijs bestaat voortaan uit vier delen; het overschrijvingsbewijs (vroeger kopie deel III) maakt namelijk deel uit van het kentekenbewijs.

5. In het reglement is een meer uitgebreide voorziening opgenomen ter zake van de eerste afgifte van een kentekenbewijs.

6. De voorschriften inzake wijziging van de tenaamstelling zijn op een aantal punten aangepast. Deze aanpassingen houden onder meer verband met de totstandkoming van de regeling inzake de bedrijfsvoorraad. Tevens gelden afzonderlijke bepalingen in geval van export.

7. Afzonderlijke bepalingen zijn opgenomen ter zake van de afgifte van een nieuw deel I en een nieuw deel III.

8. In de regeling inzake handelaarskentekenbewijzen is een aantal inhoudelijke wijzigingen aangebracht.

9. Het reglement kent een apart – nieuw – hoofdstuk dat handelt over de erkenningsregeling bedrijfsvoorraad.

10. Eveneens nieuw is het hoofdstuk inzake schorsing van de geldigheid van het kentekenbewijs.

Inhoud Kentekenreglement

Hoofdstuk 1 bevat de onderscheiden begripsomschrijvingen.

Hoofdstuk 2 bevat de voorschriften met betrekking tot kentekens. In de onderscheiden artikelen van dit hoofdstuk zijn de bepalingen neergelegd inzake de opgave en inrichting van kentekens, de handelaarskentekens, de bijzondere kentekens alsmede de voorschriften inzake kentekenplaten. De regeling inzake de handelaarskentekens is niet langer ondergebracht bij de bijzondere kentekens, zoals in het RKR, doch neergelegd in een apart artikel. De oorzaak daarvan is gelegen in het feit dat de handelaarskentekens hun basis vinden in een afzonderlijke bepaling in de wet, namelijk artikel 37, derde lid. Voorts is het zo, dat deze kentekens, hoewel zij bepaalde kenmerken vertonen van bijzondere kentekens, een geheel eigen karakter hebben in die zin dat zij niet voor één bepaald voertuig worden opgegeven, hetgeen ten aanzien van de bijzondere kentekens wel het geval is.

Hoofdstuk 3 heeft betrekking op de voorschriften inzake de registratie van kentekens. Met name bevat dit hoofdstuk bepalingen ten aanzien van de gegevens die in het register zijn opgenomen, het beheer van het register, de mededeling van feiten aan het register door autoriteiten, de verstrekking en het gebruik van gegevens alsmede de beperkingen die op verzoek van betrokkenen aan de gegevensverstrekking of het gebruik van de gegevens kunnen worden verbonden.

Vergeleken met de tot nu toe in het RKR opgenomen bepalingen hebben de voorschriften enerzijds uitbreiding ondergaan terwijl anderzijds nieuwe bepalingen zijn opgenomen. Dit is met name het gevolg van het feit dat bij het totstandkomen van de WVV 1994 rekening is gehouden met de ontwikkelingen op het gebied van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, neergelegd in de Wet persoonsregistraties. De onderhavige voorschriften vormen de uitwerking van het bepaalde in de artikelen 42 tot en met 44 van de WVV 1994. Voor een nadere uiteenzetting van de privacy-aspecten die aan de regeling rond het kentekenregister zijn verbonden moge dan ook worden verwezen naar het gestelde ter zake van genoemde artikelen in de memorie van toelichting bij de wet.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat in het onderhavige hoofdstuk de hoofdlijnen ter zake van de registratie van kentekens zijn opgenomen. Nadere uitwerking zal plaatsvinden in het op basis van artikel 45 van de wet tot stand te brengen privacy-reglement. Dit reglement zal het huidige Privacyreglement kentekenregister vervangen.

Hoofdstuk 4 handelt over kentekenbewijzen. In dit hoofdstuk is een groot aantal bepalingen van de wet nader uitgewerkt. Gezien het feit dat de bestaande systematiek ten aanzien van kentekenbewijzen geen principiële wijzigingen heeft ondergaan, vertonen de onderhavige bepalingen geen fundamentele verschillen met de voorschriften zoals deze tot nu toe in het RKR waren opgenomen. Wel is er naar gestreefd, in navolging van de regeling terzake in de wet, de bepalingen inzake kentekenbewijzen in het onderhavige hoofdstuk op meer samenhangende en uitgebreidere wijze samen te brengen. Uiteraard is de materie met betrekking tot kentekenbewijzen aangepast in verband met de nieuwe elementen die in de kentekenregeling zoals neergelegd in de WVV 1994, zijn opgenomen (zoals bij voorbeeld schorsing). De belangrijkste

onderwerpen die in het onderhavige hoofdstuk aan de orde komen, zijn de volgende.

1. Het aantal en de benoeming van de delen van kentekenbewijzen.
2. De geldigheidsduur van de onderscheiden kentekenbewijzen.
3. Het aanbrengen van deel III op het motorrijtuig.
4. De gevallen waarin en de voorwaarden waaronder met een ongeldig of ingevorderd kentekenbewijs toch van de weg gebruik gemaakt mag worden.
5. De aanvraagprocedure bij de eerste afgifte van een kentekenbewijs.
6. De onderscheiden procedures die bij de overschrijving van een voertuig moeten worden gehanteerd, met inbegrip van de regeling bij export.
7. De afgifte en weigering afgifte van deel I en deel III.
8. De aanvraag van vervangende kentekenbewijzen.
9. De ongeldigverklaring van kentekenbewijzen.
10. De invordering van kentekenbewijzen.
11. Het vervallen van de tenaamstelling.

Hoofdstuk 5 betreft de handelaarskentekenbewijzen. In verband met het eigen karakter van handelaarskentekenbewijzen is er voor gekozen de regeling ter zake van deze bewijzen in een afzonderlijk hoofdstuk onder te brengen. De in dit hoofdstuk opgenomen artikelen bevatten bepalingen omtrent de aanvraag en afgifte van bedoelde bewijzen alsmede een aantal gebruiksvoorschriften. Tevens zijn bepalingen opgenomen omtrent de ongeldigverklaring van handelaarskentekenbewijzen. De onderhavige voorschriften zijn uitgebreider dan die welke tot nu toe in het RKR waren opgenomen.

Hoofdstuk 6 bevat de voorschriften inzake de erkenningsregeling bedrijfsvoorraad. Zoals in de memorie van toelichting bij de wet reeds is uiteengezet, vervangt deze regeling de bestaande regeling inzake de handelsvoorraad. De regeling bevat een aantal nieuwe elementen; met name is er nu sprake van een formele erkenningsregeling met de daaraan verbonden verplichtingen en bevoegdheden. In de regeling is voorzien in afzonderlijke sanctiemogelijkheden. Onderwerp van de erkenning vormt de bevoegdheid om voertuigen in bedrijfsvoorraad op te nemen op een wijze die aansluit bij de bedrijfsvoering van de betrokken bedrijven. Aan de erkenning kunnen een aantal extra bevoegdheden worden verbonden, zoals de bevoegdheid tot het versneld melden van export, de bevoegdheid tot het melden dat een voertuig voorgoed buiten gebruik wordt gesteld en de bevoegdheid om namens de aanvrager van een kentekenbewijs die aanvraag in te dienen. Ook bevat dit hoofdstuk bepalingen inzake de aanvraagprocedure, de verlening van de erkenning alsmede de intrekking van de erkenning.

Hoofdstuk 7 bevat de voorschriften ter uitvoering van het bepaalde in de wet ten aanzien van de zogenaamde schorsing van de geldigheid van het kentekenbewijs. De mogelijkheid van schorsing staat open indien met een voertuig gedurende een bepaalde tijd geen gebruik van de weg wordt gemaakt. Tijdens de schorsingsperiode behoeft niet aan de verplichtingen met betrekking tot motorrijtuigenbelasting en algemene periodieke keuring te worden voldaan; hetzelfde geldt voor de wettelijke aansprakelijkheidsverzekering voor motorrijtuigen indien ter zake hiervan eveneens tot schorsing is overgegaan.

Het hoofdstuk bevat bepalingen inzake de aanvraag van de schorsing (waaronder het laten plaatsen van een aantekening op deel II van het kentekenbewijs), het einde van de schorsing (aanvragen nieuw kentekenbewijs) en de gevallen waarin de schorsing niet eindigt wanneer met het voertuig van de weg gebruik gemaakt wordt.

De hoofdstukken 8, 9 en 10 bevatten de strafbepalingen, de overgangsbepalingen, respectievelijk de slotbepalingen.

Verantwoording van de regeling

Zoals in de inleiding reeds is opgemerkt, strekt het Kentekenreglement tot uitvoering van de Wegenverkeerswet 1994. Het gaat daarbij in het bijzonder om hoofdstuk IV (Kentekens en kentekenbewijzen) van die wet. Gelet op het uitvoeringskarakter van de onderhavige algemene maatregel van bestuur moge voor wat betreft de verantwoording van de regeling dan ook in belangrijke mate worden verwezen naar de op de voertuigregistratie betrekking hebbende delen van hoofdstuk VI, Deregulering, van de memorie van toelichting bij het oorspronkelijke wetsvoorstel, waar achtereenvolgens de doelstelling van de voertuigregistratie, de wijze van normstelling en delegatie (impliciet), de gekozen bestuursinstrumenten en de met de uitvoering gemoeide bestuurlijke lasten worden belicht. Voorts is in dat kader aandacht besteed aan de handhaving, de werkdruk voor het bestuurlijk en justitieel apparaat alsmede de rechtsbescherming, en is ingegaan op de gevolgen van de voertuigregistratie voor bedrijfsleven en burger. Ten slotte is aangegeven dat op onderdelen van de voertuigregistratie bepaalde varianten zijn overwogen en zijn deze varianten vervolgens besproken.

Het Kentekenreglement treedt in de plaats van het Reglement kentekenregistratie. Voorts bevat het Kentekenreglement een aantal specifieke bepalingen die tot nu toe – gedeeltelijk – in ministeriële regelingen waren opgenomen. Hiertoe is met name overgegaan in verband met de gekozen wijze van normstelling en delegatie ter zake van de wettelijke regeling met betrekking tot de voertuigregistratie. Het betreft de navolgende onderwerpen:

- a. de bijzondere kentekens (uitvoering van artikel 38 van de wet); deels opgenomen in de regeling van de Minister van Verkeer en Waterstaat van 27 september 1974, betreffende opgave bijzondere kentekens (Stcrt. 192);
- b. de geldigheidsduur van bepaalde kentekenbewijzen (uitvoering van artikel 56 van de wet); opgenomen in de regeling van de Minister van Verkeer en Waterstaat van 27 september 1974, houdende vaststelling geldigheidsduur van kentekenbewijzen met bijzondere kentekens (Stcrt. 192);
- c. de uitzonderingen op het voeren van deel III op het voertuig (uitvoering van artikel 36, vierde lid, van de wet); opgenomen in de regeling van de Minister van Verkeer en Waterstaat van 8 oktober 1975, betreffende de vaststelling van regelen voor het zichtbaar voeren van deel III van het kentekenbewijs (Stcrt. 198);
- d. de handelaarskentekenbewijzen (uitvoering van artikel 37, derde lid, van de wet); deels opgenomen in de regeling van de Minister van Verkeer en Waterstaat van 24 april 1992, houdende voorschriften inzake aanvraag en afgifte handelaarskentekenbewijzen (Stcrt. 83) en de regeling van de Directeur van de Rijksdienst voor het Wegverkeer van 24 januari 1986, betreffende het gebruik bijzondere kenteken- en registratiebewijzen (Stcrt. 72).

Voor wat betreft de aspecten ten aanzien van de verantwoording van de regeling die nog niet aan de orde zijn geweest in het kader van de memorie van toelichting bij het oorspronkelijke wetsvoorstel dan wel de onderhavige toelichting, kan – toegespitst op het niveau van de algemene maatregel van bestuur – nog het volgende worden opgemerkt.

Doelstelling van de regeling

Verbetering van de draagkracht en de handhaafbaarheid van de kentekenregistratieregeling was een van de belangrijkste doelstellingen bij het totstandkomen van de vernieuwde regeling. In dat verband is een aantal procedures aangescherpt. In het onderhavige reglement komt dit tot uitdrukking in enerzijds de aanpassing van bestaande voorschriften en anderzijds het opnemen van nieuwe bepalingen. Als voorbeelden kunnen worden genoemd de afgifte- en overschrijvingsprocedures van kentekenbewijzen, de regelingen inzake bedrijfsvoorraad en handelaarskentekens alsmede de bepalingen met betrekking tot schorsing van de geldigheid van het kentekenbewijs.

In het kader van de uitgangspunten die bij de totstandkoming van de vernieuwde kentekenregeling zijn gehanteerd, heeft tevens het aspect van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer een rol gespeeld. Voor wat betreft het onderhavige reglement heeft dit tot gevolg gehad dat een ten opzichte van het Reglement kentekenregistratie uitgebreidere regeling is opgenomen inzake met name de inhoud van het kentekenregister en de verstrekking van gegevens uit dit register. Hierbij is ten volle recht gedaan aan genoemd uitgangspunt.

Normstelling en delegatie

Het Kentekenreglement bevat uitgebreide voorschriften inzake de daarin geregelde onderwerpen. Met name worden de procedures die ten aanzien van de diverse regelingen moeten worden gehanteerd, uitvoerig omschreven. Zulks geldt bij voorbeeld met betrekking tot de tenaamstelling van kentekenbewijzen, de regeling ter zake van handelaarskentekens en de erkenningsregeling bedrijfsvoorraad.

Bestuursinstrumenten

Het Kentekenreglement brengt op zich geen wijziging in de aard van de bestuursinstrumenten die in het kader van de kentekenregeling zijn voorzien. Een nieuw element daarbij vormt wel de totstandkoming van de erkenningsregeling ten aanzien van de bedrijfsvoorraad. Voor een nadere toelichting op deze regeling moge worden verwezen naar het terzake gestelde in de memorie van toelichting bij het oorspronkelijke wetsvoorstel alsmede in de onderhavige toelichting. Als bestuursinstrument is de regeling met name van belang voor de handhaving van de voorschriften inzake de tenaamstelling van voertuigen die in de voorraad van bedoelde bedrijven zijn opgenomen. Voor deze bedrijven zelf zijn aan de regeling overigens bepaalde faciliteiten verbonden.

De met de uitvoering gemoeide bestuurlijke lasten

Als gevolg van de aanscherping van diverse procedures en de intensivering van de controles zullen de met de uitvoering van het vernieuwde systeem gemoeide bestuurlijke lasten, met name voor de Rijksdienst voor het Wegverkeer (RDW), toenemen. Dit geldt in het bijzonder voor de in het onderhavige reglement opgenomen voorschriften inzake tenaamstellingsprocedures, de erkenningsregeling bedrijfsvoorraad en de schorsingsregeling. Daar staat tegenover dat een aantal andere werkzaamheden in omvang zal afnemen dan wel zal verdwijnen. Als resultante valt een geringe toename van de bestuurlijke lasten – en daarmee van de werkdruk – te verwachten. Afgezet tegen de voorziene positieve effecten van de vernieuwde kentekenregistratieregeling vormt dit echter bepaaldelijk geen groot offer.

Handhaving en werkdruk justitieel apparaat

De gevolgen van de vernieuwde kentekenreglementering voor de met de handhaving daarvan belaste instanties zijn reeds aan de orde gekomen in meergenoemde memorie van toelichting. Verwezen moge worden naar paragraaf 7 van hoofdstuk IV, Het vernieuwde registratiesysteem, alsmede naar paragraaf 4 van hoofdstuk VI, Deregulering.

Kort samengevat betekent de vernieuwde kentekenreglementering voor de handhaving en de werkdruk het volgende:

- het zwaartepunt van de handhaving van het vernieuwde kentekenregistratiesysteem komt te liggen bij de raadpleging en vergelijking van registers (door de RDW); controle op het gebruik van de weg (door de politie) zal nog een aanvullende rol vervullen;
- als gevolg van de verbeterde raadpleegfuncties van het kentekenregister wordt de handhavingstaak van opsporings- en vervolgingsinstanties verlicht;
- het feit dat het vernieuwde systeem er in belangrijke mate toe strekt de zuiverheid van het kentekenregister te verbeteren ten einde het register aldus met name de basis te kunnen laten vormen voor de inning van de motorrijtuigenbelasting, heeft tot gevolg dat ook de handhaving van andere voertuigverplichtingen (verzekering, APK) alsmede de handhaving van verkeersovertredingen beter zal kunnen plaatsvinden;
- handhaving van de verplichtingen die in het kader van de onderscheiden procedures worden opgelegd aan bedrijven met een erkenning bedrijfsvoorraad, vindt plaats door middel van toezicht op de naleving van de uit de erkenningsregeling voortvloeiende verplichtingen. Op die punten behoeft derhalve geen strafrechtelijke handhaving plaats te vinden.

Een en ander betekent dat de werkdruk voor politie en justitie naar verwachting zal verminderen.

Gevolgen voor het bedrijfsleven en de burgers

Op de gevolgen van het vernieuwde kentekenregistratiesysteem voor de burgers en het bedrijfsleven is eveneens reeds ingegaan in de memorie van toelichting alsmede de memorie van antwoord bij het oorspronkelijke wetsvoorstel (Kamerstukken II 1991/92, 22 030, nr. 6). Volledigheidshalve volgt hier mede in het kader van de Bedrijfseffecten-toets (Stcrt. 1985, 18) nog een korte samenvatting van een en ander.

Gevolgen voor het bedrijfsleven:

- aanhangwagens en opleggers met een maximum massa van meer dan 750 kg zullen een afzonderlijk kenteken dienen te gaan voeren;
- indien men tijdelijk ontheven wil worden van de aan de registratie verbonden verplichtingen, dient te worden overgegaan tot schorsing;
- invoering van een erkenningsregeling bedrijfsvoorraad;
- aanpassing van de registratieve exportprocedure voor voertuigen.

Eerstgenoemd onderwerp houdt in dat bedoelde voertuigen in beginsel aan dezelfde voorschriften inzake kentekens en kentekenbewijzen moeten gaan voldoen als motorrijtuigen.

In het kader van de laatste twee onderwerpen is enerzijds sprake van aanscherping van de desbetreffende procedures doch anderzijds van de verlening van faciliteiten in dat kader aan de betrokken bedrijven.

Gevolgen voor de burgers:

- de aanvrager van een kentekenbewijs dient tenminste 18 jaar te zijn en in Nederland te wonen;
- in geval van voorgenomen sloop van een voertuig zal men het voertuig in de regel over moeten dragen aan een erkend bedrijf;

- de aangepaste exportprocedure geldt ook voor export door particulieren;
- ook de schorsingsregeling is van toepassing op particuliere voertuigen;
- met name caravans, zwaarder dan 750 kg, moeten afzonderlijk worden geregistreerd.

Het merendeel van vorengenoemde punten houdt verband met het uitgangspunt van de vernieuwde kentekenregeling dat de kentekenregistratie zo zuiver en actueel mogelijk moet zijn en dat daartoe in beginsel een doorlopende controle op de aan de registratie verbonden verplichtingen moet worden uitgeoefend.

Voor wat betreft de aan de vernieuwde kentekenregistratie voor de burgers en het bedrijfsleven verbonden kosten, kan worden opgemerkt dat - zoals reeds in de memorie van toelichting bij het oorspronkelijke wetsvoorstel is aangegeven - er in zijn totaliteit geen sprake zal zijn van kostenverhoging. In het kader van de nieuwe regeling wordt overigens uitgegaan van kostendeekkende tarieven.

Tot slot kan worden opgemerkt dat de aan de vernieuwde kentekenregeling voor burger en bedrijfsleven verbonden gevolgen vooral gezien moeten worden in het kader van de doelstellingen van deze regeling, met name op het gebied van de zuiverheid van het register en de verbeterde handhavingsmogelijkheden. Bij afweging van een en ander zal de balans dan ook zeker doorslaan naar laatstgenoemde aspecten.

Conclusie

Een en ander overwegende kan de conclusie ten aanzien van de verantwoording van de onderhavige regeling geen andere zijn dan die ten aanzien van het oorspronkelijke wetsvoorstel in zijn geheel. Deze conclusie luidde dat het wetsvoorstel uit dereguleringsoogpunt als positief moest worden aangemerkt en dat met name diende te worden bedacht dat de diverse in het wetsvoorstel geregelde deelonderwerpen er toe strekken de geloofwaardigheid van de voorschriften te vergroten, de effectiviteit daarvan te verbeteren en de handhaafbaarheid te bevorderen. Naar dezerzijdse mening is zulks van overeenkomstige toepassing op het onderhavige reglement.

ARTIKELEN

HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1. Begripsbepalingen

In dit artikel wordt een opsomming gegeven van een aantal begripsomschrijvingen zoals deze in het reglement worden gehanteerd.

Het feit dat in het reglement een aantal bepalingen zijn opgenomen die niet in het RKR voorkwamen, heeft geleid tot enige nieuwe definities.

Uiteraard zijn de in de wet opgenomen definities ook op dit reglement van toepassing. Hierbij zij nog de aandacht gevestigd op de in artikel 1, vierde lid van de wet opgenomen bepaling op grond waarvan vennootschappen onder firma en commanditaire vennootschappen met rechtspersonen worden gelijkgesteld. Dit betekent dat deze rechtsvormen bijvoorbeeld een kentekenbewijs kunnen aanvragen of in aanmerking kunnen komen voor een erkenning bedrijfsvoorraad.

Volledigheidshalve zij nog opgemerkt dat op grond van het bepaalde in de wet onder het begrip aanhangwagens ook opleggers vallen.

HOOFDSTUK 2. KENTEKENS

Artikel 2. Opgave en inrichting kenteken

Artikel 2, eerste lid, komt inhoudelijk overeen met artikel 2, eerste lid, van het Reglement kentekenregistratie. Opgave van een kenteken door afgifte van een kentekenbewijs vindt plaats bij de eerste afgifte van een kentekenbewijs overeenkomstig artikel 25. Opgave van een kenteken door afgifte van een deel II vindt plaats bij wijziging van de tenaamstelling overeenkomstig de artikelen 26 en volgende.

Het tweede lid strekt tot uitvoering van het bepaalde in artikel 40, tweede lid, van de wet voor wat betreft de inrichting van het kenteken.

De modellen van kentekens worden bij ministeriële regeling vastgesteld.

Artikel 3. Handelaarskentekens

Artikel 3 bepaalt dat kentekens bevattende de letters HA, HF of FH en twee groepen van twee cijfers worden opgegeven ten behoeve van voertuigen die behoren tot de bedrijfsvoorraad van een erkend bedrijf of ten behoeve van voertuigen die voor herstel of bewerking ter beschikking zijn gesteld aan een natuurlijke persoon of rechtspersoon. Het betreft hier de kentekens behorende bij de handelaarskentekenbewijzen, waarvoor een afzonderlijke regeling is opgenomen in hoofdstuk 5 van dit reglement. Voor een nadere toelichting moge worden verwezen naar de toelichting bij dat hoofdstuk.

Artikel 4. Bijzondere kentekens

Artikel 4 geeft een opsomming van de in de kentekenregistratie voorkomende bijzondere kentekens en de gevallen waarin deze worden opgegeven. Artikel 38 van de wet vormt de basis om dergelijke kentekens op te geven. De regels betreffende de voor de bijzondere kentekens afgegeven kentekenbewijzen zijn neergelegd in de artikelen 17, 19 en 20 van dit reglement. In het onderhavige artikel is een aantal bepalingen opgenomen die tot dusver deels in ministeriële regelingen waren neergelegd. Dit is onder meer het geval met betrekking tot de zogenaamde BN- en GN-kentekens. Met de regeling wordt geen wijziging van de bestaande situatie beoogd, met uitzondering van de regeling met betrekking tot de zogenaamde voorlopige kentekens. Tevens is een nieuwe regeling voorzien inzake de zogenaamde exportkentekens.

Kentekens bevattende één letter (A, E, H, K, L, N, P, S, T, V of X, afhankelijk van het RDW-afgiftepunt) en twee groepen van twee cijfers werden op grond van het RKR voor twee doeleinden afgegeven. In de eerste plaats als «kentekenbewijs voor weging en onderzoek» voor ritten van en naar een plaats van keuring. Deze toepassing blijft gehandhaafd. In de tweede plaats werd het kenteken met één letter gebruikt als voorlopig kenteken voor gevallen waarin een voertuig weliswaar in beginsel is goedgekeurd voor toelating tot de weg, maar er niettemin nog bepaalde controles moesten plaatsvinden alvorens kon worden overgegaan tot de afgifte van een definitief kentekenbewijs. Deze toepassing van voorlopige kentekens kan in principe worden afgeschaft, omdat het thans mogelijk is direct na de goedkeuring van een voertuig bij de districtskantoren van de RDW een definitief kentekenbewijs af te geven. Desondanks is met het oog op onvoorziene omstandigheden voorzien in de mogelijkheid om in deze gevallen weliswaar een definitief kenteken op te geven, maar daarbij een kentekenbewijs met een beperkte geldigheidsduur af te geven (zie hiervoor artikel 17, zesde lid, en artikel 20, vierde lid). Van de afgifte van een bijzonder kenteken is dan echter geen sprake. Nieuw in de regeling is het zogenaamde exportkenteken. Met «export» wordt in dit verband

gedoeld op het voorgoed buiten Nederland brengen van een voertuig. Ingevolge artikel 48, eerste lid, van de wet kan er geen tenaamstelling meer plaatsvinden op in het buitenland woonachtige personen. Dit heeft geleid tot de noodzaak van het introduceren van een exportkenteken voor die gevallen waarin het voertuig wordt overgedragen aan een in het buitenland woonachtige persoon en het voertuig door deze over de weg buiten Nederland wordt gebracht. Het kenteken zal naar verwachting bestaan uit een combinatie van letters en cijfers waaruit kan worden afgeleid op welke datum het kenteken is opgegeven, te weten de datum waarop de procedure ten aanzien van het voorgoed buiten Nederland brengen van het voertuig is gevolgd.

Het achtste lid betreft het kenteken dat wordt opgegeven voor het binnen of buiten Nederland brengen van een voertuig. Het bestaat uit de letter Z en twee groepen van twee cijfers. In tegenstelling tot hetgeen in het RKR geregeld was, is het meer dan één dag geldig, omdat het met name gebruikt wordt voor voertuigen, die door Nederland worden doorgevoerd.

Bij ministeriële regeling (op basis van de wet) worden nadere regels vastgesteld ter uitvoering van het bepaalde in het onderhavige artikel.

Artikel 5. Kentekenplaat

Artikel 5 komt materieel overeen met artikel 3 van het RKR en betreft de wijze waarop het voor een voertuig opgegeven kenteken op de kentekenplaat moet zijn aangebracht. Nadere voorschriften in verband met de aan de kentekenplaten gestelde eisen, de voor het aanbrengen van de diverse merken te verlenen machtigingen alsmede de bevestiging van de kentekenplaat aan het voertuig worden vastgesteld in een ministeriële regeling.

HOOFDSTUK 3. REGISTRATIE VAN KENTEKENS

Artikel 6. De inrichting van het kentekenregister

In het eerste lid van dit artikel wordt een limitatieve opsomming gegeven van de soort gegevens die het kentekenregister bevat. Hoewel wellicht volstaan had kunnen worden met het opnemen van een dergelijke opsomming in het zogenaamde privacy-reglement (het reglement als bedoeld in artikel 19 van de Wet persoonsregistraties) wordt het wenselijk geacht bedoelde categorieën gegevens ook in het onderhavige besluit vast te leggen, met name gezien het belang voor de persoonlijke levenssfeer.

Uitgangspunt bij de opsomming vormen de gegevens zoals die tot nu toe in het RKR waren opgenomen (artikel 18, tweede lid). Daarnaast bevat het register gegevens die verband houden met enkele in de WVV 1994 opgenomen voorzieningen, dan wel met het bepaalde in andere wettelijke regelingen ten aanzien van voertuigen.

Voorbeelden van gegevens die verband houden met de in de WVV 1994 opgenomen voorzieningen zijn: gegevens omtrent de zogenaamde voorregistratie (onderdeel d), de erkenningsregeling bedrijfsvoorraad (onderdeel h), de schorsing als bedoeld in hoofdstuk IV, paragraaf 6 van de wet (onderdeel i) en de periodieke keuring (onderdeel j). Voorbeelden van gegevens die verband houden met andere wettelijke regelingen zijn gegevens omtrent de heffing van de motorrijtuigenbelasting en de belasting van personenauto's en motorrijwielen (onderdeel k). Het bepaalde in onderdeel n opent de mogelijkheid gegevens omtrent in het buitenland geregistreerde voertuigen, waarvoor in Nederland de opgave van een kenteken wordt verzocht, in het register op te nemen. Hierbij valt

met name te denken aan de gevallen waarin het gaat om de signalering van gestolen voertuigen. Tevens bevat het register gegevens in verband met de in artikel 32 van de Wet persoonsregistraties neergelegde verplichting om aan geregistreerden mede te delen aan wie bepaalde gegevens omtrent hen zijn verstrekt. In het privacy-reglement wordt vastgelegd op welke wijze aan deze zogenaamde protocolplicht wordt voldaan. Het bepaalde in onderdeel o ziet op genoemde protocolplicht, alsmede op de registratie van de op grond van artikel 16 in het register vastgelegde wensen van geregistreerden.

Het register bevat tevens gegevens van administratieve aard in verband met de tenaamstelling van kentekens (onderdeel p). Hierbij moet bijvoorbeeld worden gedacht aan bank- en gironummers, die de beheerder van het register uit hoofde van de jaarlijkse deel III-ronde ter beschikking staan alsmede aan de vermelding dat het om een lease-voertuig gaat. Ook zijn in het kentekenregister gegevens opgenomen omtrent de vermissing van voertuigen en de aangifte van diefstal of verduistering van voertuigen (onderdeel q). Deze gegevens zijn noodzakelijk in verband met de uitvoering van de wet, mede gezien de bepaling dat de afgifte van een kentekenbewijs kan worden geweigerd indien uit het register blijkt dat de eigenaar of houder onvrijwillig de beschikkingsmacht over het voertuig heeft verloren (artikel 49, tweede lid, onderdeel b, van de wet). Tenslotte is in het kentekenregister het sociaal-fiscaal nummer, het GBA-nummer en het persoonsidentificatienummer van geregistreerden opgenomen (onderdeel r). Aan de hand van de eerste twee nummers vindt met name de uitwisseling van gegevens tussen het kentekenregister en het register voor de motorrijtuigenbelasting plaats.

Bij het persoonsidentificatienummer gaat het om een zogenoemde persoonssleutel die ofwel wordt overgenomen uit het rijbewijsregister (in geval van legitimatie met een rijbewijs) ofwel wordt aangemaakt in het kentekenregister. Het nummer wordt afgeleid van de naam, de voorletters, de geboortedatum en een volgnummer van de betrokken persoon. Het wordt uitsluitend gebruikt in interne (RDW-) procedures voor het op de juiste wijze opslaan en terugvinden van personen. In het register zijn ook zogenaamde historische gegevens opgenomen. Het betreft hier met name bepaalde persoons- en voertuiggegevens in verband met tenaamstellingen in het verleden. Het tweede lid van artikel 6 bepaalt dat de met tenaamstelling verband houdende gegevens maximaal 9 jaar na het verval van de tenaamstelling in het kentekenregister worden bewaard. Bij het bepalen van deze termijn hebben de volgende elementen een rol gespeeld: de periode dat de gegevens nog in een direct opvraagbaar bestand worden bewaard, de verjaringstermijn voor de vervolging van strafbare feiten, waarvoor bedoelde gegevens van belang zijn alsmede de frequentie waarmee de gegevens uit het register worden verwijderd.

Voor wat betreft de overige gegevens worden de bewaartermijnen door de Minister van Verkeer en Waterstaat vastgesteld.

Artikel 7. Het beheer van het kentekenregister

Ingevolge het onderhavige artikel wordt de beheerder belast met de dagelijkse leiding van het kentekenregister. Bij ministeriële regeling zal – op basis van artikel 42, vierde lid, van de wet – de Directeur van de Rijksdienst voor het Wegverkeer worden aangewezen als beheerder van het register.

Volledigheidshalve kan nog worden gewezen op het feit dat ingevolge artikel 45 van de WVV 1994 het zogenaamde privacy-reglement, waarop reeds eerder werd gedomd, door de Minister van Verkeer en Waterstaat wordt vastgesteld. Dit reglement zal in elk geval een regeling bevatten omtrent de in artikel 20, eerste en tweede lid, van de Wet persoons-

registraties genoemde onderwerpen. Hieronder vallen ook de hoofdlijnen van het beheer van het register.

Artikel 8. Mededeling feiten aan register door autoriteiten

In dit artikel wordt bepaald in welke gevallen de in artikel 43, eerste lid, van de WVV 1994 bedoelde autoriteiten mededeling doen aan de houder van het register omtrent feiten die voor het bijhouden van het register van belang zijn. In casu gaat het om feiten die bedoelde autoriteiten in de uitoefening van hun functie ter kennis komen, zulks indien deze feiten aanleiding kunnen zijn om tot wijziging van de in het register opgenomen gegevens over te gaan dan wel anderszins van belang kunnen zijn voor de juistheid van de gegevens in het register.

Met opzet is gekozen voor een ruime formulering, aangezien het voor de zuiverheid van het register van groot belang is dat de betrokken autoriteiten, waarbij met name te denken valt aan politie en justitie, de hun ter beschikking staande gegevens aan de houder van het register doorgeven. Bij feiten die anderszins van belang kunnen zijn voor de juistheid van de in het register opgenomen gegevens kan worden gedacht aan die feiten die op zich (nog) geen aanleiding behoeven te zijn om tot wijziging van het register over te gaan, maar ten aanzien waarvan zulks later bij bijvoorbeeld verificatie wel het geval kan blijken te zijn, dan wel feiten die van belang kunnen zijn voor de handhaving van een of meer aan de registratie verbonden verplichtingen, zonder dat deze leiden tot wijziging van het register.

Uitgangspunt hierbij is dat de door de betrokken autoriteiten verstrekte gegevens niet in aparte registraties, maar in het kentekenregister zelf worden opgenomen. Uiteraard dient daarbij rekening gehouden te worden met de reikwijdte van het register; de verzameling van gegevens zal immers beperkt moeten blijven tot hetgeen voor een goede vervulling van de taak van de beheerder van het register noodzakelijk is.

Het ligt overigens in de rede dat een en ander in nauwe samenwerking tussen de houder van het register en de betrokken autoriteiten zal worden gerealiseerd.

Uiteraard zal in dit kader rekening worden gehouden met de geheimhoudingsplicht die eventueel – voor bepaalde gegevens – geldt.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat op grond van het bepaalde in artikel 43, tweede lid van de wet bij ministeriële regeling voorschriften zullen worden vastgesteld inzake de wijze waarop de in het onderhavige artikel bedoelde mededeling wordt gedaan. Het streven is er op gericht een en ander zo veel mogelijk langs geautomatiseerde weg te laten geschieden, zulks ten einde de werklast voor zowel de verstrekker als de ontvanger van de informatie zo gering mogelijk te houden.

ALGEMENE TOELICHTING BIJ DE ARTIKELN 9 TOT EN MET 16

In de artikelen 9 tot en met 16 wordt de gegevensverstrekking uit het kentekenregister aan de in artikel 44 van de wet bedoelde belanghebbenden alsmede het gebruik van de verstrekte gegevens geregeld. Belanghebbenden moeten worden onderscheiden van de in artikel 43 van de wet bedoelde autoriteiten. Onder autoriteiten, bedoeld in artikel 43 van de wet, worden met name de in artikel 159 van de wet genoemde opsporingsfunctionarissen verstaan. De verstrekking aan deze autoriteiten wordt niet nader in dit besluit uitgewerkt. Omtrent deze gegevensverstrekking zullen, voor zover dit nodig wordt geacht, in het ingevolge artikel 45 van de wet vastgestelde privacy-reglement nadere regels worden vastgesteld. In dit privacy-reglement zal tevens een aantal van de

in de artikelen 9 en volgende neergelegde bepalingen nader worden uitgewerkt.

Duidelijkheidshalve kan hier nog worden opgemerkt dat de regeling omtrent de gegevensverstrekking aan belanghebbenden zoals deze is neergelegd in artikel 44 van de wet en is uitgewerkt in het onderhavige reglement, gezien moet worden als een zelfstandig informatieregime voor wat betreft dit onderwerp, dat voor de desbetreffende regeling in de Wet persoonsregistraties in de plaats treedt. In zoverre kan de verstrekking van gegevens uit het register aan belanghebbenden dus niet meer op grond van de Wet persoonsregistraties plaatsvinden. Dit betekent bijvoorbeeld dat de gegevensverstrekking aan personen en instanties met een publiekrechtelijke taak (niet zijnde autoriteiten in de zin van artikel 43 van de wet) niet geschiedt op basis van artikel 18, derde lid, van de Wet persoonsregistraties, maar op basis van artikel 44 van de WVV 1994.

Artikel 9. Belanghebbenden

In dit artikel wordt geregeld welke groepen belanghebbenden voor de verstrekking van gegevens uit het kentekenregister moeten worden onderscheiden. Een dergelijk onderscheid is noodzakelijk gezien het feit dat de voor de diverse groepen geldende bepalingen verschillen. Genoemd worden de volgende categorieën van belanghebbenden:

a. particulieren. Hierbij kan onder meer worden gedacht aan personen die met het oog op het verhalen van bij een verkeersongeval ontstane schade (persoons-)gegevens van de tegenpartij nodig hebben dan wel die in verband met de aankoop van een voertuig via een dealer de vorige eigenaar willen benaderen voor informatie met betrekking tot het voertuig;

b. door de Minister van Verkeer en Waterstaat en – ingeval het gaat om de verstrekking van gegevens omtrent de aangifte van diefstal of verduistering van een voertuig – door deze te zamen met de Minister van Justitie aangewezen beroepsbeoefenaren of categorieën van beroepsbeoefenaren. Hiertoe kunnen met name worden gerekend verzekeringsmaatschappijen, de Stichting Centraal Informatiesysteem, de advocatuur, bureaus voor rechtshulp, curatoren en deurwaarders.

Voor alle duidelijkheid zij opgemerkt dat de (categorieën van) beroepsbeoefenaren die niet als zodanig zijn aangewezen, onder het regiem voor particulieren vallen;

c. personen of instanties met een publiekrechtelijke taak die niet voor gegevensverstrekking op grond van artikel 43 van de wet in aanmerking komen, zoals bijvoorbeeld het Centraal Bureau voor de Statistiek;

d. door de Minister van Verkeer en Waterstaat en – ingeval het gaat om de verstrekking van gegevens omtrent de aangifte van diefstal of verduistering van een voertuig – door deze te zamen met de Minister van Justitie aangewezen organisaties die de belangen van de automobiëlbranche behartigen. De gegevensverstrekking aan de vertegenwoordigers van de automobiëlbranche houdt verband met de uitvoering van de regelingen inzake de eerste afgifte van kentekenbewijzen en de periodieke keuring alsmede in het kader van recalls en statistiek. Met betrekking tot de verstrekking van gegevens inzake diefstal of verduistering van een voertuig kan nog worden opgemerkt dat het, gelet op de aard van de gegevens en de met de verstrekking gemoeide belangen, dient te gaan om betrouwbare organisaties die bereid zijn tot een goede samenwerking met de politie. In dit verband is dan ook gekozen voor een aanwijzing van belanghebbenden door de hierboven genoemde ministers gezamenlijk.

Artikel 10. Aanvraag van gegevens door belanghebbenden

Op grond van het bepaalde in het eerste en tweede lid moet de aanvraag van gegevens schriftelijk en tegen betaling van het op grond

van artikel 44, eerste lid, van de wet vastgestelde tarief, bij de beheerder van het kentekenregister worden ingediend. De aanvrager moet bij de aanvraag zijn naam en adres opgeven. Tevens moet bij de aanvraag worden opgegeven voor welk doel men de gevraagde gegevens wil gebruiken. Indien de geregistreerde om toestemming tot gegevensverstrekking wordt gevraagd, wordt de aldus opgegeven reden van de aanvraag kenbaar gemaakt aan de geregistreerde, opdat deze tot een oordeel kan komen over de vraag of hij al dan niet wil instemmen met de verstrekking van zijn gegevens aan de aanvrager.

Indien de aanvrager zelf bij de Rijksdienst voor het Wegverkeer verschijnt, moet de aanvraag ingevolge het derde lid worden ingediend onder overlegging van een legitimatiebewijs. Indien de aanvrager niet persoonlijk verschijnt, zal de identiteit van de aanvrager, indien dit een particulier is, over het algemeen kunnen worden geverifieerd met behulp van het door de aanvrager voor de betaling van het tarief gebruikte betalingsmiddel (bank- of girocheque). Bovendien dient bij de aanvraag door particulieren de schriftelijke afhandeling van de aanvraag als een extra controle-middel in verband met de identiteit van de aanvrager.

Op grond van het vierde lid gelden toegesneden aanvraagregels voor de aangewezen (categorieën van) beroepsbeoefenaren, de personen en instanties met een publiekrechtelijke taak en de vertegenwoordigers van de automobielbranche. Voor deze categorieën van belanghebbenden geldt dat zij de eerste aanvraag voor gegevensverstrekking uit het kentekenregister schriftelijk moeten indienen. In het kader van deze eerste aanvraag wordt de identiteit van de aanvrager uiteraard geverifieerd, bij beroepsbeoefenaren bijvoorbeeld aan de hand van een uittreksel van de Kamer van Koophandel. Zodra de eerste aanvraag wordt gehonoreerd en is vastgesteld binnen welke categorie van belanghebbenden de aanvrager valt, vindt de verificatie van de aanvrager plaats aan de hand van een aan hem verstrekt wachtwoord en toegekende code. Met behulp hiervan kunnen vervolgaanvragen – mondeling – worden ingediend. De in dit verband van belang zijnde procedure-regels worden vastgelegd in het privacy-reglement.

Artikel 11. Verstrekking van gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel a (particulieren)

Artikel 11 bevat een aantal bepalingen die alleen van toepassing zijn op de verstrekking van gegevens aan particulieren. Van de verstrekking aan particulieren wordt aantekening gehouden in een protocol ten behoeve van het bepaalde in artikel 32 van de Wet persoonsregistraties.

Krachtens het eerste lid wordt aan de geregistreerde toestemming gevraagd voor de verstrekking van zijn persoonsgegevens aan de aanvrager. Dit zal schriftelijk geschieden aan de hand van een formulier waarop wordt vermeld wie de gegevens heeft aangevraagd en voor welk doel de gegevens zijn gevraagd. Indien het formulier niet of niet tijdig wordt teruggestuurd, worden de gegevens niet verstrekt. Ingevolge het tweede lid behoeft deze toestemming niet te worden gevraagd indien uit het kentekenregister blijkt dat de geregistreerde nooit toestemming verleent voor de verstrekking van gegevens aan particulieren, dan wel indien de gegevens worden aangevraagd ten behoeve van de afwikkeling van schade; zie voor dit laatste de toelichting bij het vierde lid. Krachtens het derde lid worden de gevraagde persoonsgegevens niet verstrekt indien de geregistreerde geen toestemming verleent of heeft verleend voor de verstrekking van deze gegevens aan de aanvrager. Het kan hierbij gaan om het niet verlenen van toestemming voor het concrete geval als bedoeld in het eerste lid, maar ook om de in artikel 16, onderdeel a, bedoelde algehele weigering voor het verlenen van toestemming.

Ingevolge het vierde lid worden de gegevens altijd aan particulieren verstrekt indien het een aanvraag in verband met de schade-afwikkeling

na een verkeersongeval betreft. Het kan hier zowel letselschade als materiële schade betreffen. De aanvraag kan betrekking hebben zowel op het voertuig dat de schade heeft veroorzaakt, als op een voertuig van een getuige van het verkeersongeval. Is er sprake van door een verkeersongeval aan de aanvrager van de gegevens toegebrachte schade, dan wordt het onredelijk geacht de eventuele weigering van toestemming tot gegevensverstrekking doorslaggevend te laten zijn. Daardoor zou namelijk aan de gerechtvaardigde belangen van de aanvrager afbreuk worden gedaan. Het betreft hier immers een categorie van gevallen waarvoor de toegang tot het kentekenregister oorspronkelijk was bedoeld. Gemeend wordt dan ook dat de onderhavige mogelijkheid moet worden uitgezonderd van het zogenaamde toestemmingsvereiste. Hierbij prevaleert derhalve het belang van de aanvrager boven dat van de geregistreerde, wiens voertuig bij het verkeersongeval was betrokken. In het privacyreglement wordt vastgelegd op welke wijze de aanvrager een en ander dient aan te tonen. Gedacht wordt aan een proces-verbaal van politie, waaruit blijkt wanneer het ongeval heeft plaatsgevonden en dat het voertuig waarop de aanvraag betrekking heeft, bij het ongeval was betrokken. Het aantal door de politie op te maken processen-verbaal kan door deze regeling enigszins toenemen. Deze toename betreft echter slechts de gevallen waarin de gedupeerde niet reeds via andere wegen de persoonsgegevens van de geregistreerde weet te verkrijgen (van de schade-veroorzaker zelf, de politie of de verzekeringsmaatschappij) en niet van plan was het ongeval bij de politie aan te melden.

Artikel 12. Verstrekking van gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel b (beroepsbeoefenaren)

De tweede categorie belanghebbenden aan wie gegevens uit het kentekenregister kunnen worden verstrekt, wordt gevormd door de zogenaamde «aangewezen beroepsbeoefenaren». De gegevens worden slechts verstrekt, voor zover betrokkenen deze gegevens beroepshalve nodig hebben voor het realiseren van uit de wet of uit overeenkomst voor de (cliënt van de) aanvrager bestaande of toekomstige rechten of plichten met betrekking tot het voertuig waarvan de gegevens worden gevraagd, alsmede ten behoeve van de signalering van gestolen of verduisterde voertuigen teneinde daarvan melding te doen aan de politie. Overigens moge worden verwezen naar de toelichting op artikel 9, onderdeel b.

Artikel 13. Verstrekking van gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel c (personen of instanties met een publiekrechtelijke taak)

Dit artikel geeft de voorwaarden aan waaronder de verstrekking van gegevens aan de in artikel 9, onderdeel c, bedoelde belanghebbenden met een publiekrechtelijke taak plaatsvindt. De verstrekking vindt slechts plaats voor zover deze belanghebbenden de gegevens behoeven voor de uitvoering van hun taak en de persoonlijke levenssfeer van de geregistreerde niet onevenredig wordt geschaad. In dit verband zal vooraf tot een belangenafweging worden overgegaan. Bij deze belangenafweging kunnen verschillende elementen een rol spelen. In de eerste plaats moet worden gedacht aan de aard van de betrokken gegevens, de wijze waarop ze zijn verkregen en het verband waarin ze zijn vastgelegd. Voorts is van belang de aard van de taken van de betrokken personen of instanties en de wijze waarop deze zich tot elkaar verhouden. Zo kunnen bijvoorbeeld elementaire gegevens van de ene instantie (in casu de RDW) voor een goede taakvervulling van andere instanties zozeer van belang zijn, dat de verstrekking daarvan verantwoord is te achten. Ten slotte kan nog van belang zijn de vraag in hoeverre andere mogelijkheden aanwezig zijn om in de informatiebehoefte van de vragende persoon of instantie te

voorzien. Vorenstaande elementen zijn ontleend aan de toelichting die van de zijde van de regering tijdens de parlementaire behandeling van de Wet persoonsregistraties is gegeven op artikel 18, derde lid, van die wet (gegevensverstrekking aan personen of instanties met een publiekrechtelijke taak). In dit verband moge verwezen worden naar de memorie van toelichting bij de WPR (Kamerstukken II 1984/85, 19 095, nr. 3, blz. 42/43) en de aan de Eerste Kamer uitgebrachte memorie van antwoord (Kamerstukken I 1987/88, 19 095, nr. 2b, blz. 19-21). Artikel 18, derde lid, van de Wet persoonsregistraties is overigens, zoals reeds hiervoor is aangegeven bij de algemene toelichting bij de artikelen 9 tot en met 16, in dit kader niet van toepassing.

Artikel 14. Verstrekking van gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel d (vertegenwoordigers automobielbranche)

In artikel 14 worden voorschriften gegeven omtrent de verstrekking van gegevens aan de door Onze Minister aangewezen vertegenwoordigers van de automobielbranche. De gegevensverstrekking aan de vertegenwoordigers van de automobielbranche speelt met name een rol bij de uitvoering van de regelingen inzake de eerste afgifte van kentekenbewijzen, de periodieke keuring en de regeling bedrijfsvoorraad alsmede in het kader van recalls en statistiek (eerste lid). Voor een nadere toelichting in dit verband moge worden verwezen naar de memorie van toelichting bij artikel 44 van de wet. Voorts kan gegevensverstrekking plaatsvinden omtrent de signalering van gestolen of verduisterde voertuigen, teneinde daarvan melding te doen aan de politie. Het tweede lid bepaalt dat alleen de gegevens die de situatie weergeven op het moment van de verstrekking, de zogenaamde actuele gegevens, worden verstrekt (dus niet de gegevens uit het historische bestand).

Verstrekking van historische gegevens is niet aan de orde omdat de aangewezen vertegenwoordiger een zelfstandig gegevensbestand onderhoudt waaruit indien nodig historische gegevens kunnen worden gehaald.

Artikel 15. Gebruik van gegevens

In artikel 15 worden op grond van het bepaalde in artikel 44, vijfde lid, van de wet, nadere regels vastgesteld inzake het gebruik van de uit het kentekenregister verstrekte gegevens. Ingevolge het eerste lid mogen de belanghebbenden bedoeld in artikel 9, onderdeel a, b en c, de gegevens slechts gebruiken voor de doeleinden waarvoor zij zijn verstrekt. Ingevolge het tweede lid mogen de vertegenwoordigers van de automobielbranche de aan hen verstrekte gegevens eveneens gebruiken voor de doeleinden waarvoor zij zijn verstrekt. Daarnaast mogen zij de gegevens gebruiken voor de door de Minister van Verkeer en Waterstaat aangewezen doeleinden, mits degene op wie de gegevens betrekking hebben hiertegen geen bezwaar heeft gemaakt. Bij dit ruimere gebruik moet worden gedacht aan het gebruik van gegevens voor door die minister aangewezen branche-eigen activiteiten, zoals het verrichten van marktonderzoek, het onderhoud van klantenbestanden en het uitvoeren van reclame-activiteiten (direct-marketing), dit alles binnen de voertuigbranche. Ten behoeve van deze activiteiten mag de Stichting RDC de gegevens verstrekken aan onderzoeksbureaus en aan de voertuigbranche. Het ruimere gebruik is niet toegestaan ten aanzien van de gegevens omtrent de aangifte van diefstal of verduistering van een voertuig; over het gebruik van deze gegevens heeft immers ook de Minister van Justitie zeggenschap.

Zoals uit het vorenstaande blijkt, kan de verstrekking en het gebruik in een aantal gevallen door de geregistreerde worden beperkt. Artikel 16 ziet op deze mogelijkheden tot beperking van de benutting. De wensen van de geregistreerden ter zake worden in het kentekenregister vastgelegd. Allereerst wordt op verzoek vastgelegd dat van de geregistreerde nooit persoonsgegevens mogen worden verstrekt aan particulieren. Deze gegevens worden dan slechts aan particulieren verstrekt ten behoeve van de afwikkeling van aan de aanvrager door een verkeersongeval toegebrachte schade waarbij het voertuig van de geregistreerde betrokken is geweest, zoals artikel 11, vierde lid bepaalt. Ten tweede kan de geregistreerde aangeven dat de vertegenwoordigers van de automobielsector (belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel d) de persoonsgegevens niet mogen gebruiken voor met name commerciële doeleinden. Op deze plaats moge worden volstaan met een verwijzing naar de toelichting bij artikel 15.

HOOFDSTUK 4. KENTEBEWIJZEN

Artikel 17. Kentekenbewijs

Het eerste lid bepaalt dat een vierdelig kentekenbewijs bestaat uit een deel I, een deel II, een deel III en een overschrijvingsbewijs. Dit laatste deel vervangt het kopie deel III, dat overigens formeel geen onderdeel van het kentekenbewijs uitmaakte. Het deel I bevat technische gegevens van het voertuig. Het deel II bevat gegevens betreffende de tenaamstelling. Het deel III bevat, naast het kenteken, summier technische gegevens omtrent het voertuig waarvoor het is afgegeven, alsook een aanduiding van de termijn gedurende welke het geldig is. Dit deel zal ingevolge artikel 21 zichtbaar in of op het motorrijtuig aanwezig moeten zijn. Het overschrijvingsbewijs behoort, evenals zulks het geval was met kopie deel III, niet op de weg bij het voertuig te worden gevoerd. Dit deel van het kentekenbewijs heeft, zoals de naam reeds aangeeft, slechts een functie indien de tenaamstelling van het kentekenbewijs wijzigt (overschrijving van het kentekenbewijs). Degene die het in handen heeft, wordt verondersteld bevoegd te zijn tot wijziging van de tenaamstelling.

In het tweede lid is geregeld dat een aan een erkend bedrijf voor een voertuig in bedrijfsvoorraad afgegeven kentekenbewijs geen deel II, maar een zogenaamd bedrijfsvoorraad deel II bevat. Op dit bedrijfsvoorraad deel II zijn specifieke gegevens opgenomen met betrekking tot de opname van het voertuig in bedrijfsvoorraad, zoals de code waaronder het voertuig in bedrijfsvoorraad is aangemeld. Dit bijzondere deel II heeft een functie bij de controle op het bedrijf in het kader van de erkenning bedrijfsvoorraad alsmede bij de overschrijving uit bedrijfsvoorraad. Krachtens artikel 44, derde en vierde lid, mag met voertuigen waarvoor een bedrijfsvoorraad deel II is afgegeven geen gebruik van de weg worden gemaakt, tenzij het voertuig is voorzien van een handelaarskenteken, een en ander overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk 5 van het onderhavige besluit.

Het derde tot en met vijfde lid verwijzen naar de bijzondere kentekens. De regeling komt grotendeels overeen met de tot nu toe bestaande regeling. De wijzigingen betreffen de regeling aangaande de voorlopige kentekenbewijzen en de introductie van de zogenaamde exportkentekenbewijzen. Voor deze laatste bewijzen moge worden verwezen naar de toelichting bij artikel 4.

In het vierde lid is onder meer het zogenaamde exportkenteken opgenomen als kenteken waarvoor een eendelig kentekenbewijs wordt afgegeven. Dit exportkentekenbewijs zal voldoen aan het bepaalde in de

terzake geldende internationale verkeersverdragen en zal aldus in de landen die partij zijn bij deze verdragen moeten worden toegelaten. Hiermee wordt het mogelijk dat voertuigen waarvan het reguliere kentekenbewijs ongeldig is verklaard nadat is gemeld dat het voertuig voorgoed buiten Nederland wordt gebracht, toch over de weg naar een ander land worden getransporteerd.

Voor wat betreft de voorlopige kentekenbewijzen bepaalt het zesde lid dat een kentekenbewijs dat wordt afgegeven indien bij een keuring blijkt dat (nog) niet kan worden vastgesteld of het voertuig aan de eisen voldoet, uit een deel I bestaat. Het betreft hier het voor uitzonderings-situaties bedoelde voorlopige kentekenbewijs, dat wordt afgegeven indien afgifte van een definitief kentekenbewijs niet direct mogelijk blijkt. Deze voorlopige bewijzen zullen, anders dan in het RKR was geregeld, niet langer een bijzonder kenteken betreffen, doch het definitieve voor het voertuig opgegeven kenteken. De bij deze voorlopige kentekenbewijzen behorende kentekenplaten zullen wel afwijkend van kleur blijven. De aan de kentekenregistratie gekoppelde verplichtingen zullen gaan gelden op het moment dat het voorlopige kentekenbewijs wordt afgegeven.

Het zevende lid beoogt het met name mogelijk te maken dat voor (bepaalde) taxi's een bijlage bij het kentekenbewijs wordt afgegeven, waarin een aantal gegevens met betrekking tot het voertuig is opgenomen.

Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat de modellen van kentekenbewijzen bij ministeriële regeling worden vastgesteld.

Artikel 18. Ontvangstbewijzen

Wanneer een voertuig na wijziging in de constructie is goedgekeurd door de minister dan wel daaraan een wijziging is aangebracht door een daartoe bevoegd bedrijf, kan het voorkomen, dat de gegevens op het deel I niet juist meer zijn. Het oude deel I moet in die gevallen worden ingeleverd, waarna men daarvoor een ontvangstbewijs ontvangt. Wanneer het nieuwe deel I gereed is, kan men dit verkrijgen tegen inlevering van het ontvangstbewijs. Het eerste lid regelt dat het ontvangstbewijs in de plaats komt van deel I zolang het nieuwe deel I niet is afgegeven. Met dit ontvangstbewijs kan men aldus gebruik maken van de weg en bijvoorbeeld bij verkoop het kentekenbewijs overschrijven. Het bij de ongeldigverklaring of invordering afgegeven ontvangstbewijs treedt voor de toepassing van de genoemde artikelen in de plaats van deel I en deel III. Het gaat hierbij om de overschrijving en de registratie in verband met export van het voertuig (tweede lid).

Artikel 19. Uitzonderingen aanvraagseisen

Met het bepaalde in het eerste lid wordt de mogelijkheid gecreëerd de bijzondere kentekens op naam te stellen van een in het buitenland woonachtige natuurlijke persoon of in het buitenland gevestigde rechtspersoon. Gezien het speciale karakter van bedoelde kentekens bestaat hier behoefte aan een uitzondering op de regel, dat de aanvrager in Nederland woonachtig of gevestigd dient te zijn.

Het bepaalde in het tweede lid voorziet erin, dat de aanvrager van een bijzonder kentekenbewijs niet persoonlijk aan het afgifteloket hoeft te verschijnen. Deze uitzondering is gerechtvaardigd gezien het speciale karakter van die bewijzen en de veelal beperkte geldigheidsduur daarvan. Met het in het onderhavige artikel bepaalde wordt uitvoering gegeven aan artikel 48, derde lid, van de wet.

De in het onderhavige artikel bedoelde uitzonderingen zijn overigens niet van toepassing op de zogenaamde ZZ-kentekens.

Artikel 20. Geldigheidsduur van het kentekenbewijs

Ingevolge het bepaalde in het eerste en tweede lid is de geldigheidsduur van het kentekenbewijs in beginsel vastgesteld op een jaar (plus een maand) en de daaraan voorafgaande periode van drie maanden. De extra termijn van drie maanden vindt zijn oorzaak in het feit dat de in artikel 35 bedoelde aanvraag van het nieuwe deel III in het algemeen zal geschieden voordat de geldigheidsduur van het oude deel III is verlopen. Aldus kan degene, die een nieuw deel III heeft ontvangen, dit onmiddellijk op het motorrijtuig aanbrengen onder verwijdering van het oude deel.

Het derde tot en met zevende lid regelt de geldigheidsduur van de kentekenbewijzen die geen deel drie bevatten.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat de zogenaamde HH- en GV-kentekenbewijzen geldig zijn totdat ze ongeldig zijn verklaard.

Artikel 21. Kentekenbewijs in of op motorrijtuig

Artikel 21 komt inhoudelijk grotendeels overeen met de bestaande regels betreffende het voeren van deel III op het motorrijtuig.

Het eerste lid van dit artikel bepaalt dat het deel III op de voorruit van het motorrijtuig aanwezig moet zijn. Het betreft hier uiteraard het geldige, laatst afgegeven deel III.

Dit deel III kan tijdelijk worden vervangen door een door de Minister van Verkeer en Waterstaat aangewezen bewijs. Het betreft hier de in artikel 18 bedoelde ontvangstbewijzen.

Bij ministeriële regeling worden de modellen van de hier bedoelde bewijzen vastgesteld, alsmede de wijze waarop de bevestiging van de bewijzen en van deel III dient te geschieden.

In het tweede lid is een aantal motorrijtuigen van de in het eerste lid neergelegde verplichting uitgezonderd. Voor deze motorrijtuigen geldt wel, dat het deel III bij het motorrijtuig aanwezig moet zijn om het op eerste vordering te kunnen tonen. De uitzondering voor motorrijtuigen die een handelaarskenteken voeren, heeft als achtergrond het veelvuldig wisselend gebruik van één bepaald kenteken voor een soms vrij groot aantal voertuigen. Dientengevolge is, na overleg met de politie, tot de onderhavige uitzondering besloten. Voor alle duidelijkheid zij er op gewezen dat de verplichting het deel III op het voertuig te voeren in verband met praktische bezwaren ook niet geldt voor aanhangwagens waarvoor een kentekenbewijs is afgegeven; de onderhavige verplichting heeft slechts betrekking op motorrijtuigen.

Artikel 22. Ter inzage af te geven delen van het kentekenbewijs

In het eerste lid wordt – ter uitvoering van artikel 160, eerste lid, onderdeel a, van de wet – bepaald dat de verplichting tot het behoorlijk ter inzage afgeven van een kentekenbewijs, voor wat betreft een vierdelig kentekenbewijs, slechts betrekking heeft op de delen I, II en III van dat bewijs. Deze verplichting geldt derhalve niet voor het overschrijvingsbewijs. Dit deel, dat in de vernieuwde kentekenregistratieregeling deel uitmaakt van het kentekenbewijs, dient niet in het voertuig te worden meegevoerd, maar bij voorbeeld thuis te worden bewaard.

Het tweede lid komt materieel overeen met het terzake in artikel 39, zesde lid, bepaalde in het kader van de invordering van kentekenbewijzen; voor een nadere toelichting moge dan ook worden verwezen naar de toelichting op dat artikellid.

Artikel 23. Rijden met ongeldig of ingevorderd kentekenbewijs

Als hoofdregel geldt dat met een voertuig slechts van de weg gebruik mag worden gemaakt indien voor dat voertuig een geldig kentekenbewijs

is afgegeven; zonder geldig kentekenbewijs mag het voertuig niet op de weg staan en mag er ook niet mee op de weg worden gereden. Op deze hoofdregel wordt, op basis van artikel 37, vijfde lid, van de wet, in de artikelen 23 en 24 voor een aantal gevallen een uitzondering gemaakt.

Krachtens het eerste lid van artikel 23 mag met het voertuig waarvan de geldigheid van het kentekenbewijs is geschorst niettemin op de weg worden gereden op de dag dat het voertuig ten behoeve van de algemene periodieke keuring, een keuring naar aanleiding van een wijziging in de constructie van een voertuig of een keuring naar aanleiding van de invordering van een kentekenbewijs naar een garage of een keuringsinstantie moet worden gereden. In dit geval behoeft de schorsing niet opgeheven te worden en wordt de schorsing ook niet van rechtswege beëindigd. Controle op het gebruik van het voertuig gedurende een schorsing ten behoeve van het rijden van en naar een keuringsplaats, zal tijdens het gebruik van de weg kunnen geschieden door middel van staandehouding en achteraf via foto's en raadpleging van het kentekenregister. Het tweede lid regelt dat ten behoeve van de na-controle in het kader van de zogenaamde 20-dagenregeling door de politie en de Koninklijke Marechaussee, met een voertuig waarvan het kentekenbewijs is ingevorderd op de weg mag worden gereden. Het derde lid bepaalt dat met een voertuig waarvan het kentekenbewijs voor het rijden over de weg ongeldig is verklaard naar een keuring na vordering of een keuring na wijziging in de constructie mag worden gereden. Voor alle gevallen geldt dat de kortste route naar de plaats van bestemming moet worden genomen.

Bij ministeriële regeling kunnen uitvoeringsregels worden vastgesteld inzake het bepaalde in het onderhavige artikel.

Artikel 24. Staan met ongeldig of ingevorderd kentekenbewijs

In dit artikel wordt bepaald in welke gevallen weliswaar niet met het voertuig op de weg mag worden gereden, maar het voertuig wel op de weg mag staan. Het voertuig mag op de weg staan indien het kentekenbewijs is ingevorderd dan wel ongeldig is verklaard voor het rijden over de weg. Voor het in dat geval op het voertuig te voeren deel van het kentekenbewijs of de daarvoor in de plaats tredende bewijzen moge worden verwezen naar de toelichting op artikel 21.

Artikel 25. Eerste afgifte van een vierdelig kentekenbewijs

Artikel 25 ziet op de regeling inzake de aanvraag tot eerste afgifte van een vierdelig kentekenbewijs.

Het eerste lid bepaalt dat de eigenaar of houder van een nog niet eerder in Nederland geregistreerd voertuig een vierdelig kentekenbewijs dient aan te vragen bij de Minister van Verkeer en Waterstaat, waarbij het voertuig voor een onderzoek ter beschikking moet worden gesteld. De aanvraag zal in dit geval op een van de keuringsplaatsen van de Rijksdienst voor het Wegverkeer worden ingediend. Het tweede lid betreft de aanvraag tot eerste afgifte van een kentekenbewijs indien voor het voertuig reeds eerder een nog niet tenaamgesteld kentekenbewijs is afgegeven. Het betreft hier voertuigen die zijn gekocht van of via een erkend bedrijf aan wie de bevoegdheid is verleend om nog niet tenaamgestelde kentekenbewijzen aan te vragen (zie de toelichting bij artikel 46, tweede lid). De aanvraag, bedoeld in het tweede lid, betreft in feite de afgifte van een op naam van de koper gesteld deel II.

In het derde en vierde lid wordt bepaald dat de minister, nadat is voldaan aan de aanvraagseisen, waaronder uiteraard de in artikel 48 van de wet genoemde eisen zijn begrepen, een kentekenbewijs, een deel II dan wel een formulier afgeeft. Dit laatste is het geval indien het voertuig deel uitmaakt van de bedrijfsvoorraad van een erkend bedrijf dat geen

gebruik maakt van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 46, tweede lid, onderdeel b. Met behulp van de op dat formulier vermelde gegevens dient het erkende bedrijf een bedrijfsvoorraad deel II in te vullen (vijfde lid). Het zesde lid bevat de bepaling dat de beslissing op de aanvraag wordt aangehouden, indien daarvoor naar het oordeel van de minister aanleiding bestaat. Hiervan kan bijvoorbeeld sprake zijn als gevolg van de legitimatiecontrole van de aanvrager bij het afgifteloket. In een dergelijk geval dient de aanvrager zich met behulp van een aanvraagformulier «centrale afhandeling» te wenden tot de minister, waarna alsnog (schriftelijk) op de aanvraag wordt beslist.

Krachtens het zevende lid zijn de voorgaande leden, met uitzondering van het tweede lid, van overeenkomstige toepassing op bepaalde aanvragen van kentekenbewijzen voor voertuigen die eerder in Nederland geregistreerd zijn geweest, doch waarvan de reguliere registratie was beëindigd. Zo kan het bijvoorbeeld voorkomen dat een voertuig na (tijdelijke) registratie in het buitenland opnieuw in Nederland geregistreerd moet worden. In de onderhavige gevallen zal het voertuig veelal gekeurd moeten worden. Na goedkeuring zal voor het voertuig een nieuw kentekenbewijs met in het algemeen het oude kenteken worden afgegeven.

Artikelen 26 t/m 30. Wijziging van de tenaamstelling

De artikelen 26 tot en met 30 bevatten een aantal voorschriften betreffende de procedure bij wijziging van de tenaamstelling (de overschrijving) van kentekenbewijzen. Deze procedure-voorschriften hebben alleen betrekking op vierdelige kentekenbewijzen. Voor bijzondere kentekenbewijzen gelden afzonderlijke regels; zie in dit verband artikel 25, zevende lid, onderdeel d, en artikel 37, derde lid, onderdeel e.

In artikel 50, eerste lid, van de wet, is bepaald dat de aanvrager van een kentekenbewijs persoonlijk dient te verschijnen bij een door de Minister van Verkeer en Waterstaat aangewezen instantie, behoudens in de in dat artikel genoemde gevallen. Bedoelde instantie wordt aangewezen in een ministeriële regeling. Daar waar in de volgende artikelen wordt gesproken over de Minister van Verkeer en Waterstaat of de minister betreft het feitelijk deze aangewezen instantie, voor zover dit bij die ministeriële regeling wordt bepaald.

Artikel 26. Overdracht tussen particulieren

Artikel 26 bevat de overschrijvingsprocedure van het kentekenbewijs in geval van verkoop tussen particulieren.

Degene die ophoudt eigenaar of houder van een voertuig te zijn (daarbij kan het gaan om de geregistreerde of diens erfgenaam), verder te noemen de vervreemder, dient het deel II en het overschrijvingsbewijs aan de verkrijger ter hand te stellen en het deel I en het deel III onder zich te houden. Het achterhouden van deze delen is van belang om ervoor te zorgen dat de verkrijger het kentekenbewijs op zijn naam doet stellen. De verkrijger vervoegt zich met deel II, het overschrijvingsbewijs en een legitimatiebewijs binnen een week bij de minister. Aldaar zal hij (terug-) ontvangen: een vrijwaringsbewijs, een nieuw, op zijn naam gesteld, deel II, het overschrijvingsbewijs en het oude deel II. Dit oude deel II heeft door afgifte van het nieuwe deel II zijn geldigheid verloren en wordt in dit verband vóór teruggave aan de verkrijger onttrokken. De tenaamstelling vervalt zodra het nieuwe deel II en het vrijwaringsbewijs aan de verkrijger is afgegeven. Deze dient het vrijwaringsbewijs te zamen met het oude deel II aan de vervreemder te overhandigen. Het vrijwaringsbewijs geeft de vervreemder de zekerheid dat de verkrijger zich overeenkomstig zijn verplichtingen ter registratie heeft aangemeld. Bovendien kan de vervreemder met dat bewijs aantonen dat zijn tenaamstelling in het

register alsnog dient te vervallen, indien dit als gevolg van een administratieve fout niet zou zijn geschied (eerste tot en met vijfde lid). Het zesde lid bepaalt dat de beslissing op de aanvraag wordt aangehouden, indien daarvoor naar het oordeel van de minister aanleiding bestaat. In een dergelijk geval dient de aanvrager zich met behulp van een aanvraagformulier «centrale afhandeling» te wenden tot de minister, waarna alsnog (schriftelijk) op de aanvraag wordt beslist. Het zevende lid heeft betrekking op de omstandigheid dat de eigenaar het kentekenbewijs op naam van de houder wil doen stellen of de houder van het voertuig het kentekenbewijs op de eigenaar wil doen overschrijven.

Artikel 27. Overdracht ten behoeve van een bedrijfsvoorraad

Artikel 27 bevat een geheel nieuwe procedure voor de overdracht van een voertuig ten behoeve van een bedrijfsvoorraad van een bedrijf waaraan ingevolge artikel 62 van de wet een erkenning is verleend.

De aanvraag voor de tennaamstelling door het erkende bedrijf geschiedt door middel van overlegging van het deel II, het overschrijvingsbewijs en de in het kader van de erkenning aan het bedrijf verstrekte bedrijfsvoorraadpas (derde lid). Het bedrijf ontvangt dan ingevolge het vierde lid een formulier dat onder meer gegevens bevat betreffende de naam van het bedrijf, datum en tijd van aanmelding en de code waaronder het voertuig in bedrijfsvoorraad is aangemeld. Deze gegevens dienen op het vrijwaringsbewijs en het bedrijfsvoorraad deel II te worden ingevuld. Tevens ontvangt het bedrijf het oude deel II dat, na ontwaarding, te zamen met het ingevulde vrijwaringsbewijs aan de verkoper dient te worden overhandigd (vijfde lid).

Ingevolge het achtste lid kan het bedrijf de overdracht in bedrijfsvoorraad ook middels hiertoe goedgekeurde datacommunicatie aanmelden indien het bedrijf daartoe bevoegd is ingevolge artikel 46, tweede lid, onderdeel a. Dit geschiedt nadat het deel II en het overschrijvingsbewijs van de verkoper is ontvangen. Het bedrijf ontvangt na de aanmelding een code op het scherm die te zamen met naam, datum en tijd van aanmelding op het vrijwaringsbewijs en het bedrijfsvoorraad deel II moeten worden ingevuld. Het vrijwaringsbewijs en het oude, ontwaarde deel II overhandigt het bedrijf aan de verkoper van het voertuig.

Het bedrijf is verplicht het bedrijfsvoorraad deel II in de administratie te bewaren. Dit om onder andere te kunnen nagaan of het aantal gebruikte voertuigen, dat zich in bedrijfsvoorraad bevindt, overeenkomt met het aantal afgegeven vrijwaringsbewijzen.

Het kan voorkomen dat een voertuig wordt verkocht aan een erkend bedrijf met de bedoeling het direct na verkoop te slopen terwijl de verkoper niet beschikt over het gehele kentekenbewijs. Voor deze situatie biedt het negende lid de mogelijkheid om de opname in bedrijfsvoorraad onder voorwaarden te realiseren zonder dat het voertuig is voorzien van een compleet kentekenbewijs.

Artikel 28. Overdracht van een voertuig uit bedrijfsvoorraad

Artikel 28, eerste lid, heeft betrekking op de situatie dat een erkend bedrijf een voertuig uit de bedrijfsvoorraad overdraagt aan een particulier of een ander erkend bedrijf.

Het tweede en derde lid zijn van toepassing indien een erkend bedrijf een voertuig dat zich in de bedrijfsvoorraad bevindt, tot eigen gebruik bestemt. In dat geval geldt dezelfde procedure als in geval van overdracht van het voertuig aan een particulier.

Artikel 29. Overlijden van een kentekenhouder

Artikel 29 regelt de verplichting van degene, die na het overlijden van de kentekenhouder eigenaar of houder van het voertuig is geworden, om het kentekenbewijs op zijn naam te doen stellen. Het gaat daarbij met name om een afwijking van de artikelen 26, tweede lid, en 27, derde lid, voor wat betreft de termijn, waarbinnen de tenaamstelling moet plaatsvinden. Deze termijn is in het onderhavige geval ruimer genomen, gezien de vele andere werkzaamheden van administratieve aard waarvoor erfgenamen in geval van overlijden kunnen komen te staan. Voor het overige zijn de artikelen 26 en 27 van toepassing.

Artikel 30. Wijziging van de tenaamstelling : bijzondere procedure

Artikel 30 bepaalt dat de Minister van Verkeer en Waterstaat de tenaamstelling van een kentekenbewijs kan wijzigen ondanks het feit dat niet (meer) kan worden voldaan aan een of meer vereisten in het kader van de in het onderhavige besluit neergelegde overschrijvingsprocedures. Voor de toepassing van het onderhavige artikel kan worden gedacht aan de situatie waarin na het overlijden van een kentekenhouder blijkt dat het kentekenbewijs niet meer compleet is.

Degene die als eigenaar of houder van een voertuig de tenaamstelling op zijn naam aanvraagt terwijl het kentekenbewijs op naam van een ander staat, zal aannemelijk moeten maken dat de reguliere overschrijvingsprocedure niet (meer) kan worden gevolgd (eerste lid).

De Minister van Verkeer en Waterstaat kan in verband met laatstgenoemde omstandigheid alsmede in verband met de vraag of de aanvrager de werkelijke eigenaar of houder van het voertuig is, verlangen dat het voertuig wordt getoond. Ook kan worden verlangd dat een legitimatiebewijs wordt overgelegd en een of meer van de nog in het bezit van de aanvrager zijnde delen van het kentekenbewijs worden ingeleverd (tweede lid).

Artikel 31. Verval van de tenaamstelling: overdracht van een voertuig aan een in het buitenland woonachtig of gevestigd persoon

Ingevolge artikel 48, eerste lid, van de wet worden kentekenbewijzen slechts afgegeven aan in Nederland woonachtige natuurlijke personen en in Nederland gevestigde rechtspersonen. Tot nu toe gold voor de overdracht van een Nederlands gekentekend voertuig aan een in het buitenland woonachtige of gevestigde persoon de reguliere overschrijvingsprocedure. Als gevolg van de introductie van genoemd woon- en vestigingsvereiste is deze reguliere procedure voor overdracht aan in het buitenland woonachtigen of gevestigden vervangen door de procedure in de artikelen 31 en 32.

Artikel 31 ziet op het geval dat de overdracht geschiedt door een persoon aan wie niet de bevoegdheid, bedoeld in artikel 46, tweede lid, onderdeel c, is verleend om de uitvoer «on-line» te melden. De vervreemder dient het deel II en het overschrijvingsbewijs over te dragen aan de verkrijger. Het deel I en het deel III houdt de vervreemder achter totdat hij het voor hem bestemde deel van de uitvoerverklaring heeft ontvangen (eerste lid). De verkrijger legt het deel II en het overschrijvingsbewijs, een legitimatiebewijs en een zogenaamde uitvoerverklaring in drievoud over bij de Minister van Verkeer en Waterstaat, dat wil zeggen bij een van de districtskantoren van de Rijksdienst voor het Wegverkeer (tweede lid). De behandelend ambtenaar van het districtskantoor meldt de uitvoer aan het kentekenregister, plaatst een aantekening op het deel II en vult de uitvoerverklaring verder in. Door het plaatsen van de aantekening op het deel II komt de tenaamstelling in het kentekenregister te vervallen.

De verkrijger krijgt vervolgens zijn legitimatiebewijs, het deel II en de uitvoerverklaring in tweevoud terug. Het overschrijvingsbewijs en het daartoe bestemde deel van de verklaring wordt door de RDW bewaard, opdat achteraf kan worden geconstateerd wie het voertuig voor uitvoer heeft aangemeld (derde lid). Ingevolge het vierde en vijfde lid dient de verkrijger het daartoe bestemde deel van de uitvoerverklaring terug te geven aan de vervreemder, waarna deze laatste het deel I en III aan de verkrijger verstrekt.

Omdat voertuigen ook vanuit bedrijfsvoorraad worden verkocht aan in het buitenland woonachtigen of gevestigden en niet aan iedere erkenninghouder de bevoegdheid is verleend om «on-line» de uitvoer te melden, bepaalt het zesde lid dat de procedure voor particulieren ook voor deze erkende bedrijven geldt, met dien verstande dat het bedrijfsvoorraad deel II in de plaats treedt van het reguliere deel II.

Indien, na beëindiging van de registratie, het voertuig over de weg naar het buitenland zal worden vervoerd, dient hiertoe een zogenaamd exportkentekenbewijs (zie artikel 4) te worden aangevraagd. Het vierdelig kentekenbewijs kan niet meer op de weg worden gebruikt, omdat de tenaamstelling is komen te vervallen.

Artikel 32. Verval van de tenaamstelling: overdracht van een voertuig uit de bedrijfsvoorraad aan een in het buitenland woonachtig of gevestigd persoon

Indien een voertuig wordt verkocht aan een in het buitenland woonachtige natuurlijke persoon of een in het buitenland gevestigde rechtspersoon en de verkoop plaatsvindt door een erkend bedrijf waaraan de bevoegdheid is verleend om «on-line» de uitvoer aan de Rijksdienst voor het Wegverkeer te melden, behoeft de verkrijger niet naar een van de districtskantoren van de Rijksdienst voor het Wegverkeer te gaan, maar kan de uitvoerregistratie plaatsvinden bij het verkopende bedrijf. In dat geval dient de verkrijger zich bij het bedrijf te legitimeren en een uitvoerverklaring in drievoud in te vullen en te ondertekenen (tweede lid). Vervolgens voert het bedrijf dezelfde handelingen uit als de handelingen die op het districtskantoor van de Rijksdienst voor het Wegverkeer worden verricht (derde lid). In de erkenningsvoorschriften worden nadere regels vastgesteld over de wijze waarop het bedrijf deze handelingen moet verrichten. Ook hier geldt dat indien het voertuig over de weg naar het buitenland zal worden gebracht, een exportkentekenbewijs kan worden aangevraagd. Het erkende bedrijf kan conform de hiervoor geldende erkenningsvoorschriften dit exportkentekenbewijs verstrekken.

Artikel 33. Verval van de tenaamstelling: voorgoed buiten Nederland brengen van een voertuig

Het onderhavige artikel voorziet in de procedure voor het geval de geregistreerde zijn voertuig voorgoed buiten Nederland brengt, bijvoorbeeld in verband met verhuizing naar het buitenland. Ingevolge het eerste lid dient in dit geval de geregistreerde of een door hem gemachtigde bij een van de districtskantoren van de Rijksdienst voor het Wegverkeer een uitvoerverklaring in te vullen en te ondertekenen alsmede het deel II, een legitimatiebewijs en – voorzover bij ministeriële regeling bepaald – het overschrijvingsbewijs over te leggen. Bij het districtskantoor wordt vervolgens dezelfde procedure gevolgd als hiervoor bij artikel 31 is uiteengezet (tweede lid). Ook hier geldt dat, indien de geregistreerde een erkend bedrijf zonder «on-line-meldingsbevoegdheid» is, het eerder aan het bedrijf afgegeven bedrijfsvoorraad deel II in de plaats treedt van het reguliere deel II (derde lid). Indien het voorgoed naar het buitenland brengen van een voertuig plaatsvindt door een erkend bedrijf met de bevoegdheid om «on-line» de uitvoer aan de Rijksdienst voor het

Wegverkeer te melden, dient de meldingsprocedure te verlopen overeenkomstig de in het kader van deze bevoegdheid geldende voorschriften (vierde lid).

Artikel 34. Aanvraag en afgifte nieuw deel I

In het onderhavige artikel worden regels vastgesteld omtrent de aanvraag en afgifte van een deel I, voor zover het niet gaat om de eerste afgifte (zie hiervoor artikel 25) of om de afgifte van een vervangend deel I na verlies of beschadiging (zie hiervoor artikel 36).

Ingevolge het eerste lid dient degene aan wie een kentekenbewijs is afgegeven of diens erfgenaam een nieuw deel I aan te vragen als het voertuig niet overeenstemt met de gegevens op het afgegeven deel I. Deze verplichting is een uitvloeisel van het bepaalde in artikel 36, vijfde lid, van de wet. Hierbij kan worden gedacht aan het geval waarin de kleur van het voertuig waarvoor het bewijs is afgegeven, is gewijzigd dan wel het geval waarin de constructie van het voertuig is gewijzigd, bijvoorbeeld na de inbouw van een LPG-tank. Bij de aanvraag moet het oude deel I worden ingeleverd. In het tweede lid is geregeld dat eveneens een nieuw deel I dient te worden aangevraagd, indien het kentekenbewijs is ingevorderd en men in het bezit wil komen van een compleet kentekenbewijs, bijvoorbeeld omdat men weer met het voertuig wil gaan rijden. Het is wel toegestaan een voertuig met een ingevorderd kentekenbewijs op de weg te laten staan, alhoewel de aan de registratie verbonden verplichtingen in dit geval doorlopen. Bij de aanvraag van het nieuwe deel I moet het bij de invordering afgegeven ontvangstbewijs worden ingeleverd. Het nieuwe deel I wordt pas afgegeven als het voertuig is goedgekeurd overeenkomstig het bepaalde in artikel 105 van de wet. Ingevolge het derde lid wordt in geval van wijziging in de constructie van een voertuig een nieuw deel I afgegeven nadat het voertuig is goedgekeurd overeenkomstig het bepaalde in artikel 98 van de wet. Daarbij kan het overleggen van het ontvangstbewijs worden verlangd.

Artikel 35. Aanvraag en afgifte deel III

Artikel 35 is voor een groot deel ontleend aan artikel 8 van het RKR. Deel III van het kentekenbewijs moet jaarlijks worden vervangen door een nieuw deel III. Om er zoveel mogelijk zeker van te zijn dat iedere kentekenhouder vóór de aanvang van het nieuwe kalenderjaar in het bezit is van een nieuw deel III, begint de RDW vroegtijdig met de verzending van de acceptgirokaarten ten behoeve van de aanvraag van het nieuwe deel III. Na betaling van het vastgestelde tarief krijgt de kentekenhouder het deel III thuisgestuurd. Na de aanvang van het nieuwe jaar kan men bij een door de Minister van Verkeer en Waterstaat aangewezen instantie een deel III aanvragen (eerste lid). De nadere procedureregels worden – op basis van de wet – in een ministeriële regeling vastgelegd. Het tweede lid somt de gevallen op waarin de afgifte van een deel III wordt geweigerd. Het betreft hier zowel de afgifte van een nieuw als van een vervangend deel III. Deze weigeringsgronden zijn aanvullend op de algemene gronden voor weigering van de afgifte van kentekenbewijzen. Om te voorkomen dat met een nieuw of vervangend deel III op de weg de indruk wordt gewekt dat het kentekenbewijs geldig is, wordt de afgifte van een deel III geweigerd indien een kentekenbewijs zijn geldigheid heeft verloren omdat het voertuig blijkens het register is geëxporteerd of gesloopt (onderdeel a) dan wel indien een kentekenbewijs ongeldig is verklaard of is ingevorderd (onderdeel b). In deze gevallen zal het voertuig veelal eerst moeten worden (goed)gekeurd alvorens een nieuw deel III, te samen met de andere delen van het kentekenbewijs, wordt afgegeven.

Het derde lid regelt de verplichting om ten onrechte in omloop zijnde

delen III in te leveren. Deze bepaling is overgenomen uit het hiervoor reeds aangehaalde artikel 8 van het RKR.

Artikel 36. Vervangende kentekenbewijzen

Dit artikel omvat een nadere uitwerking van artikel 55 van de wet. Uitgangspunt is dat de Minister van Verkeer en Waterstaat slechts vervangende kentekenbewijzen afgeeft aan degene aan wie het oorspronkelijke kentekenbewijs is afgegeven, dat wil zeggen aan degene die in het kentekenregister als tenaamgestelde staat geregistreerd. Hiermee wordt voorkomen dat via deze procedure een wijziging van de tenaamstelling plaatsvindt zonder dat aan de hiervoor geldende procedurevoorschriften is voldaan (eerste lid). Krachtens het tweede lid kan de minister verlangen dat de aanvrager zich legitimeert en dat de delen van het kentekenbewijs die nog in het bezit zijn van de aanvrager bij de aanvraag worden ingeleverd, zulks mede ter vereenvoudiging van de behandeling van de aanvraag. In dat geval ontvangt de aanvrager uiteraard een compleet kentekenbewijs.

Krachtens het derde lid kan de minister in door hem te bepalen gevallen verlangen dat voor de afgifte van een vervangend bewijs toestemming wordt verkregen van de eigenaar van het voertuig, indien het kentekenbewijs op naam van de houder van het voertuig is gesteld. Het betreft hier bijvoorbeeld de situatie waarbij een voertuig wordt geleased en het kenteken op naam van de lessee is gesteld. Ter voorkoming van het overschrijven van het kentekenbewijs tegen de wil van de lessor, kan de aanvraag voor een vervangend kentekenbewijs aldus worden geweigerd indien de lessor geen toestemming verleent voor de afgifte. De minister kan bepalen dat het vervangende kentekenbewijs in dergelijke gevallen naar de eigenaar dan wel naar een door deze aangewezen persoon wordt gezonden.

Artikel 37. Ongeldigverklaring en inlevering

De eerste twee leden van artikel 58 van de wet vormen de basis voor de onderhavige regeling aangaande de ongeldigverklaring van kentekenbewijzen. Met het eerste lid wordt uitvoering gegeven aan het bepaalde in artikel 58, eerste lid, onderdelen a en b van de wet.

Ingevolge het tweede lid kan een kentekenbewijs ongeldig worden verklaard indien een ander kenteken voor hetzelfde voertuig wordt opgegeven. Hierbij kan worden gedacht aan de situatie dat het gewicht van een bedrijfsauto door aanpassingen aan het voertuig zodanig wijzigt dat de grens van 3500 kg. maximum massa wordt overschreden. In dat geval wordt voor het voertuig een nieuw, bij de nieuwe gewichtscategorie behorend, kenteken opgegeven en wordt het oude kentekenbewijs ongeldig verklaard. In het derde lid worden de overige gevallen opgesomd waarin de Minister van Verkeer en Waterstaat tot ongeldigverklaring kan overgaan. De gronden voor ongeldigverklaring zijn grotendeels ontleend aan artikel 17 van het RKR. De onderdelen c en h zijn nieuw. Op grond van onderdeel c kan een kentekenbewijs ongeldig worden verklaard indien het voertuig definitief is bestemd voor gebruik buiten de weg. Hierbij wordt gedacht aan voertuigen die bijvoorbeeld op het terrein van luchthaven Schiphol gebruikt gaan worden. Ingevolge onderdeel h kan ongeldigverklaring plaatsvinden als de houder van het kentekenbewijs niet langer voldoet aan het woonplaats- dan wel vestigingsvereiste, bedoeld in artikel 48, eerste lid, van de wet. Op grond van het derde lid van artikel 57 van de wet kan bij de ongeldigverklaring worden bepaald dat het kentekenbewijs moet worden ingeleverd.

Het vierde en vijfde lid betreffen een nadere uitwerking voor het in het derde lid, onderdeel a genoemde geval dat een voertuig voorgoed buiten

gebruik wordt gesteld, ofwel wordt gesloopt. De regeling in het RKR is op dit punt aangescherpt aangezien het in verband met de aan de kentekenregistratie verbonden verplichtingen noodzakelijk is dat de zogenaamde uitgangen van het kentekenregistratiesysteem met meer waarborgen worden omkleed. Ongeldigverklaring van het kentekenbewijs vanwege sloop betekent immers het verval van de tenaamstelling en het einde van de registratie. Voorkomen moet worden dat dit ten onrechte gebeurt. Overigens bestaat het voornemen om de sloopregistratieregeling aan te laten sluiten bij de ingevolge de Wet milieubeheer voor sloperijbedrijven geldende regelingen. Om deze redenen wordt in geval van sloop het kentekenbewijs in beginsel slechts ongeldig verklaard indien een door de Minister van Verkeer en Waterstaat erkend bedrijf meldt dat het voertuig als gesloopt in het kentekenregister geregistreerd moet worden. De melding van sloop kan alleen worden gedaan voor een voertuig dat volgens de geldende overschrijvingsprocedure in bedrijfsvoorraad is opgenomen, waarbij een vrijwaringsbewijs aan de vorige geregistreerde is afgegeven. De melding van sloop moet geschieden volgens de in het kader van de erkenning geldende voorschriften. Door de melding vervalt de tenaamstelling in het register. Het erkende bedrijf wordt wel als laatst geregistreerde in het kentekenregister bewaard. Het vijfde lid maakt het mogelijk dat in bepaalde gevallen ook anderen dan erkende bedrijven de sloop kunnen aanmelden. Gedacht wordt hierbij onder meer aan eigenaren van motoren. Met name deze voertuigen worden vaak door particulieren uiteen genomen en in onderdelen bewaard. Ook kan in dit verband worden gedacht aan eigenaren van aanhangwagens. Het zesde lid is ontleend aan artikel 17, derde lid, van het RKR; daarbij is de procedure aangepast aan de huidige praktijk.

Artikel 38. Ongeldigverklaring voor het rijden over de weg

Artikel 58, derde lid, van de wet bepaalt dat de ongeldigverklaring van een kentekenbewijs kan worden beperkt tot het rijden over de weg. Het is in een dergelijk geval derhalve wel toegestaan het voertuig op de weg te laten staan. De ongeldigverklaring voor het rijden over de weg leidt niet tot verval van de tenaamstelling of tot schorsing van de aan de kentekenregistratie verbonden verplichtingen.

Deze «gedeeltelijke» ongeldigverklaring wordt nader uitgewerkt in het onderhavige artikel. Krachtens het eerste lid kan een kentekenbewijs gedeeltelijk ongeldig worden verklaard, indien het voertuig niet voldoet aan de bij of krachtens de wet gestelde eisen (met uitzondering van de ingevolge hoofdstuk III van de wet vastgestelde eisen), indien wijzigingen aan de bouw of inrichting van het voertuig zijn aangebracht zonder dat deze wijzigingen overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de wet zijn goedgekeurd en indien niet wordt voldaan aan de eisen ingevolge de Wet personenvervoer of de Wet ambulancevervoer, voor zover deze eisen van toepassing zijn. Krachtens het tweede lid geeft de minister, indien na de gedeeltelijke ongeldigverklaring de delen I en III zijn ingeleverd, een ontvangstbewijs af. Voor de functie van dit ontvangstbewijs bij bijvoorbeeld wijziging van de tenaamstelling moge worden verwezen naar – de toelichting op – artikel 18.

Artikel 39. Invordering kentekenbewijs

Artikel 39 komt grotendeels overeen met artikel 22 van het RKR. Onderdeel a van het eerste lid biedt de Directeur van de RDW en de tot deze dienst behorende ambtenaren de mogelijkheid om tot invordering van het kentekenbewijs over te gaan, indien het betrokken voertuig niet aan bepaalde technische eisen voldoet dan wel indien niet wordt voldaan aan de in het kentekenbewijs vermelde voorschriften. Onderdeel b biedt ambtenaren van de Belastingdienst de mogelijkheid tot invordering indien

de bouw van het betrokken voertuig niet overeenstemt met de gegevens op het kentekenbewijs of in het register. Dit kan onder meer van belang zijn indien het voertuig als gevolg van daaraan aangebrachte wijzigingen in een andere gewichtsklasse ter zake van de motorrijtuigenbelasting is komen te vallen, terwijl het kentekenbewijs dit niet aangeeft. Voorts zijn zij bevoegd tot invordering ingeval ter zake van het betrokken voertuig de verschuldigde belastingen en rechten niet zijn voldaan. Onderdeel c kent de bevoegdheid tot invordering toe aan de ambtenaren van politie die zijn aangesteld voor de uitvoering van de politietaak (regionale politie en landelijke politiediensten). Deze bevoegdheid strekt zich uit tot alle hiervoor genoemde gevallen. Hieronder wordt overigens ook begrepen het geval dat het voor het betrokken voertuig opgegeven kenteken niet op of aan het voertuig aanwezig is. Onderdeel d geeft ambtenaren der Koninklijke Marechaussee de bevoegdheid kentekenbewijzen, behorende bij voertuigen die in eigendom of houderschap zijn bij militairen, in te vorderen. Zij zijn echter ook bevoegd tot invordering ten aanzien van andere personen dan militairen, indien zij ten aanzien van die personen opsporingsbevoegdheid bezitten.

Het tweede lid bepaalt dat de in het kader van de invordering verplichte overgifte van het kentekenbewijs betrekking heeft op de delen I, II en III van dat bewijs.

Het derde lid bepaalt dat het deel II van het kentekenbewijs wordt teruggegeven aan degene van wie het kentekenbewijs wordt ingevorderd. De achtergrond van deze bepaling is, dat ook na invordering een wijziging van de tenaamstelling kan plaatsvinden. De overige ingevorderde delen worden ingenomen. Het ontvangstbewijs zal in plaats van het deel III van het kentekenbewijs, indien dit is gevorderd, zichtbaar moeten worden gevoerd indien het motorrijtuig op de weg staat.

Het vierde en vijfde lid komen materieel vrijwel overeen met het bepaalde in het derde en vierde lid van artikel 22 RKR. Nieuw is de bepaling, dat de vordering en de teruggave van het kentekenbewijs door de politie en de marechaussee moet worden doorgegeven aan de RDW. Dit om de zuiverheid van het kentekenregister te waarborgen. Het zesde lid bepaalt dat in geval van invordering van een kentekenbewijs voor een aanhangwagen die overeenkomstig het terzake in het Voertuigreglement bepaalde is voorzien van een constructieplaat, niet direct aan de vordering behoeft te worden voldaan, doch dat dit binnen een termijn van een week kan geschieden. Dit houdt verband met het feit dat een voor een zodanig voertuig afgegeven kentekenbewijs niet bij het voertuig behoeft te worden gevoerd (zie in dit verband artikel 160, tweede lid, van de WVV 1994).

Artikel 40. Verval van de tenaamstelling

De kentekenregistratie vormt de basis voor een aantal verplichtingen. Degene op wiens naam een kentekenbewijs is gesteld, is aansprakelijk voor het betalen van motorrijtuigenbelasting, het voldoen aan de verzekerings- en keuringsplicht en het bezitten van een geldig kentekenbewijs (deel III). In het algemeen vervalt deze aansprakelijkheid zodra de tenaamstelling in het kentekenregister vervalt. Op grond van artikel 59 van de wet worden bij algemene maatregel van bestuur regels vastgesteld over het verval van de tenaamstelling.

Artikel 40 regelt limitatief de gevallen waarin de tenaamstelling in het register van de eigenaar of houder van een voertuig aan wie een kenteken is opgegeven, vervalt. Dit geschiedt op grond van het eerste lid indien aan de van toepassing zijnde procedure tot wijziging van de tenaamstelling (overschrijving) is voldaan en het kentekenregister dienovereenkomstig is aangepast (onderdelen a tot en met f), indien het voertuig volgens de geldende procedure voorgoed buiten Nederland wordt gebracht (onderdeel g), indien een kentekenbewijs door de minister ongeldig is

verklaard (onderdeel h), indien een handelaarskentekenbewijs ongeldig is verklaard (onderdeel i), indien een daartoe erkend bedrijf een melding van sloop of van export doet (onderdeel j), en tenslotte indien de minister op verzoek tot vervallenverklaring van de tenaamstelling is overgegaan (onderdeel k).

Het tweede lid biedt de mogelijkheid de minister te verzoeken de tenaamstelling in het kentekenregister te doen vervallen. Het is van belang dat een onjuiste vermelding in het register kan worden verbeterd of teniet gedaan, zulks met name in verband met de aan de registratie verbonden verplichtingen. De procedure is bedoeld voor uitzonderings-situaties. Uitgangspunt is immers, dat de desbetreffende in het reglement beschreven procedures worden gevolgd, zodra een voertuig wordt verkocht, gesloopt of geëxporteerd. Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht dient het verzoek schriftelijk te geschieden en met redenen te zijn omkleed. Tevens wordt aldaar bepaald dat de verzoeker binnen een redelijke termijn in kennis wordt gesteld van de beslissing op zijn verzoek.

HOOFDSTUK 5. HANDELAARSKENTEBEWIJZEN

Hoofdstuk 5 betreft een nadere uitwerking van het bepaalde in artikel 37, derde lid, van de wet. In dit artikellid wordt bepaald dat het vereiste dat voor een bepaald voertuig een kenteken dient te zijn opgegeven niet geldt voor voertuigen die behoren tot de bedrijfsvoorraad van een erkend bedrijf of die ten behoeve van herstel of bewerking ter beschikking zijn gesteld aan een natuurlijke persoon of rechtspersoon, mits aan het ter zake bij algemene maatregel van bestuur bepaalde wordt voldaan. De regeling van hoofdstuk 5 heeft betrekking op de aanvraag, de afgifte, het gebruik en de ongeldigverklaring van de zogenaamde handelaarskentekenbewijzen. Het onderhavige hoofdstuk voorziet in een regeling voor deze kentekenbewijzen die uitgebreider is dan de in het RKR neergelegde regeling terzake. Gezien het specifieke karakter van de regeling en de aan het gebruik van de onderhavige bewijzen verbonden handhavingsaspecten wordt zulks noodzakelijk geacht. Bij ministeriële regeling op grond van artikel 37, zevende lid, van de wet zal een en ander nader worden uitgewerkt.

Artikel 41. Basis handelaarskentekenbewijzen

Dit artikel bepaalt dat de uitzondering van artikel 37, derde lid, van de wet slechts geldt voor zover het voertuig op de weg is voorzien van een handelaarskenteken dat behoort bij een handelaarskentekenbewijs waarvan rechtmatig gebruik wordt gemaakt.

Artikel 42. Aanvraag

Ingevolge het eerste lid kunnen slechts de krachtens artikel 62 van de wet erkende bedrijven en de natuurlijke personen of rechtspersonen die bedrijfsmatig voertuigen voor derden herstellen of bewerken, een handelaarskentekenbewijs aanvragen. Blijkens het tweede lid moet de aanvraag worden ingediend bij de Minister van Verkeer en Waterstaat. Hoe de aanvraag moet worden ingediend en aan welke eisen daarbij moet worden voldaan, wordt bepaald in een ministeriële regeling. De controle op het voldoen aan deze eisen wordt volgens het derde lid uitgevoerd door de Minister van Verkeer en Waterstaat.

Artikel 43. Weigering afgifte

Indien een handelaarskentekenbewijs ongeldig is verklaard omdat degene aan wie het bewijs is afgegeven de in verband daarmee vastge-

stelde gebruiksregels niet naleeft, is het onwenselijk dat door dezelfde persoon of ten behoeve van hetzelfde erkende bedrijf direct na de ongeldigverklaring een nieuw handelaarskentekenbewijs kan worden aangevraagd (en verkregen). Derhalve is bepaald dat de afgifte van een handelaarskentekenbewijs wordt geweigerd indien binnen zes maanden voorafgaande aan de aanvraag een of meer aan de aanvrager afgegeven handelaarskentekenbewijzen ongeldig zijn verklaard vanwege handelen in strijd met de gebruiksregels.

Artikel 44. Gebruik

In dit artikel zijn bepalingen van algemene strekking opgenomen inzake het gebruik van handelaarskentekens. De nadere uitwerking hiervan zal plaatsvinden bij ministeriële regeling. Het voornemen bestaat om in dit kader een beperkt aantal goed handhaafbare specifieke gebruiksregels vast te stellen. Voorts ligt het in de bedoeling de controle meer te richten op het daadwerkelijk uitoefenen van de bedrijfsactiviteit waarvoor de afgifte van handelaarskentekens is bedoeld. Krachtens het eerste lid zijn slechts de houder van het bewijs en de door deze aangewezen personen bevoegd het bewijs te gebruiken. Tevens bepaalt het eerste lid dat het bewijs slechts mag worden gebruikt voor de categorie voertuigen waarvoor het is afgegeven.

Het handelaarskentekenbewijs mag niet voor ieder willekeurig voertuig worden gebruikt. Ingevolge het tweede lid mag het bewijs worden gebruikt voor te repareren of te herstellen voertuigen. Het derde lid schrijft voor wanneer een handelaarskentekenbewijs gebruikt móet worden, namelijk wanneer het een voertuig in bedrijfsvoorraad betreft. Een en ander betekent dat het handelaarskentekenbewijs niet mag worden gebruikt voor bijvoorbeeld privé-voertuigen, voertuigen «van de zaak» of voertuigen die voor een korte periode aan klanten worden uitgeleend in afwachting van de reparatie van hun eigen voertuig.

Het vierde lid geeft aan dat met het handelaarskenteken uitsluitend gebruik van de weg mag worden gemaakt in het kader van bedrijfsactiviteiten van het betrokken bedrijf. Dit geldt zowel voor het rijden over de weg als voor het parkeren op de weg. Als voorbeelden van gevallen waarin het parkeren gezien wordt als het uitoefenen van een bedrijfsactiviteit (en dus is toegestaan) kunnen worden genoemd: parkeren rondom het desbetreffende bedrijf en parkeren in het kader van autoshow's, automarkten, e.d.

In een ministeriële regeling zal nadere invulling gegeven worden aan de gebruiksregels.

Het vijfde lid beoogt duidelijk te stellen wie voor overtreding van het eerste tot en met vierde lid aansprakelijk is.

Artikel 45. Ongeldigverklaring

Evenals tot nu toe het geval was, kan een handelaarskentekenbewijs in een aantal gevallen ongeldig worden verklaard. Deze gevallen zijn limitatief opgesomd in het eerste lid. Tot ongeldigverklaring zal in ieder geval worden overgegaan indien degene aan wie het bewijs is afgegeven hierom verzoekt en indien degene aan wie het bewijs is afgegeven aangifte van vermissing van het bewijs heeft gedaan. Daarnaast kan tot ongeldigverklaring worden overgegaan indien degene aan wie het bewijs is afgegeven niet langer voldoet aan de in artikel 42 bedoelde eisen dan wel indien deze de gebruiksvoorschriften niet naleeft. Afhankelijk van de reden zullen een of meer afgegeven bewijzen ongeldig worden verklaard. Het is overigens mogelijk dat alle afgegeven handelaarskentekenbewijzen ongeldig worden verklaard, indien slechts met één bewijs in strijd met de gebruiksvoorschriften van artikel 44 is gehandeld. Overeenkomstig het bepaalde in het tweede lid moeten ongeldig verklaarde handelaars-

kentekenbewijzen direct bij de minister worden ingeleverd. Laat men dit na, dan kunnen de daartoe bevoegde ambtenaren de ongeldig verklaarde bewijzen krachtens het derde lid innemen.

HOOFDSTUK 6. ERKENNINGSREGELING BEDRIJFSVOORRAAD

Hoofdstuk 6 voorziet in een nadere uitwerking van de in de artikelen 62 tot en met 66 van de wet neergelegde erkenningsregeling bedrijfsvoorraad. De regeling is met name bedoeld voor handelaren in en slopers van voertuigen. Ook de importeurs, die meedoen aan de regeling versnelde afgifte van kentekenbewijzen komen voor een erkenning in aanmerking. Erkende bedrijven zijn gerechtigd door middel van een speciale procedure voertuigen in bedrijfsvoorraad te doen registreren (zie artikel 27). Daarnaast kunnen aan de erkenning een aantal bevoegdheden worden verbonden (zie artikel 46, tweede lid).

Artikel 46. Onderwerp erkenning

In het eerste lid van dit artikel wordt geregeld dat de erkenning betrekking heeft op de bevoegdheid om met behulp van een hiertoe door de minister afgegeven bedrijfsvoorraadpas voertuigen in bedrijfsvoorraad te laten registreren. Zulks behoeft niet te geschieden door de handelaar zelf, doch kan plaatsvinden door een ieder die namens hem gebruik maakt van de bedrijfsvoorraadpas.

Het tweede lid somt een aantal bevoegdheden op die aan de erkenning kunnen worden verbonden. In de eerste plaats betreft het de bevoegdheid om door middel van datacommunicatieapparatuur en een on-lineverbinding met de RDW voertuigen «in eigen huis» in bedrijfsvoorraad over te schrijven (onderdeel a). Ook kan het erkende bedrijf bevoegd worden verklaard om – door middel van dezelfde datacommunicatieapparatuur dan wel via een districtskantoor van de Rijksdienst voor het Wegverkeer – nog niet tenaamgestelde kentekenbewijzen voor nieuwe, maar ook voor gebruikte voertuigen aan te vragen (onderdeel b). De eerste tenaamstelling vindt in deze gevallen pas bij overdracht van het voertuig aan de gebruiker plaats.

De minister kan aan een erkend bedrijf tevens de bevoegdheid verlenen om via geautomatiseerde weg te laten registreren dat voertuigen voorgoed buiten Nederland worden gebracht (onderdeel c). Deze bevoegdheid is met name bedoeld voor bedrijven die veel voertuigen aan in het buitenland woonachtige personen verkopen en vormt een uitzondering op het bepaalde in artikel 28, eerste lid. De nadere uitwerking hiervan vindt plaats in artikel 32. Via deze bedrijven kunnen exportkentekenbewijzen worden afgegeven ten einde transport naar het buitenland over de weg mogelijk te maken.

Voorts kan de minister aan een erkend bedrijf de bevoegdheid verlenen om te melden dat voertuigen die tot de bedrijfsvoorraad van het bedrijf behoren voorgoed buiten gebruik worden gesteld (onderdeel d). Zoals eerder vermeld, zal in het kader van deze regeling aansluiting worden gezocht bij de ingevolge de Wet milieubeheer voor sloperijbedrijven geldende regelingen.

Tot slot is in onderdeel e de mogelijkheid opgenomen dat aan de erkenning de bevoegdheid wordt verbonden om namens de aanvrager van een kentekenbewijs die aanvraag in te dienen (zie in dit verband artikel 50, eerste lid, van de wet).

Artikel 47. Aanvraag

Overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid van dit artikel kunnen bedrijven die voertuigen bedrijfsmatig inkopen met het doel deze te verkopen, te bewaren of te bewerken, een erkenning aanvragen. Genoemde activiteiten moeten blijken uit de aanvraag en de daarbij gevoegde bescheiden. Voorts kan een erkenning worden verleend aan nader aan te wijzen personen of instanties die voertuigen in eigendom hebben met het doel deze te verkopen, zonder dat zij deze voertuigen zelf hebben ingekocht. Hierbij valt in het bijzonder te denken aan Domeinen en aan verzekeringsmaatschappijen; deze hebben regelmatig voertuigen voor kortere perioden op hun naam staan zonder dat zij de voertuigen zelf gebruiken. Door de erkenningsregeling ook op deze instanties van toepassing te laten zijn, kan worden bereikt dat voor hen een bijzonder regime voor de motorrijtuigenbelasting geldt alsmede een vereenvoudigde tenaamstellingsprocedure.

Het moge duidelijk zijn dat in verband met de verschillende bevoegdheden, die aan de erkenning kunnen worden verbonden, differentiatie zal worden aangebracht in de eisen die aan het bedrijf gesteld kunnen worden. De bij ministeriële regeling vast te stellen aanvraagseisen zullen derhalve per aanvraag kunnen verschillen.

In het tweede lid is bepaald, dat de aanvraag moet worden ingediend bij de minister, terwijl in het derde lid de verplichting is opgenomen om de minister in de gelegenheid te stellen om te onderzoeken of aan de aanvraagseisen wordt voldaan.

Artikel 48. Bedrijfsvoorraadpassen en formulieren

Indien een erkenning wordt verleend, verstrekt de minister krachtens het eerste lid een of meer bedrijfsvoorraadpassen en formulieren ten behoeve van de overschrijving in bedrijfsvoorraad. De wijze waarop de registratie in bedrijfsvoorraad dient plaats te vinden en het gebruik van de formulieren wordt geregeld in artikel 27; voor het overige worden bij ministeriële regeling voorschriften vastgesteld.

Op grond van het tweede en derde lid zullen op aanvraag nieuwe en vervangende bedrijfsvoorraadpassen en nieuwe vrijwaringsbewijsformulieren worden verstrekt.

Artikel 49. Intrekking erkenning

Artikel 65 van de wet bepaalt in welke gevallen een erkenning kan worden ingetrokken, gewijzigd of geschorst. In het eerste lid van het onderhavige artikel wordt geregeld dat hierbij kan worden bepaald dat de eerdergenoemde bedrijfsvoorraadpassen en formulieren onverwijld moeten worden ingeleverd. Deze inleverplicht is gewenst om misbruik te voorkomen. Wordt niet aan de inleverplicht voldaan, dan kunnen de genoemde bewijzen krachtens het tweede lid door de daartoe bevoegde ambtenaren bij de betrokken onderneming worden ingenomen.

HOOFDSTUK 7. SCHORSING

Artikel 50. Aanvraag schorsing

De aan de registratie in het kentekenregister verbonden verplichtingen, te weten de periodieke keuringsplicht, de verplichting tot het betalen van motorrijtuigenbelasting en de verzekeringsplicht, gelden in beginsel doorlopend tot het moment waarop de tenaamstelling vervalt. Omdat er zich omstandigheden kunnen voordoen waarin het niet redelijk zou zijn de verplichtingen onverkort te handhaven, is in de artikelen 67 tot en met 70

van de Wegenverkeerswet 1994 een schorsingsregeling opgenomen. Door schorsing van de geldigheid van het kentekenbewijs vervallen de periodieke keuringsplicht en de verplichting tot het betalen van motorrijtuigenbelasting.

De Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen kent in artikel 2, derde lid, een afzonderlijke schorsingsregeling voor wat betreft de wettelijke aansprakelijkheidsverzekering voor motorrijtuigen.

In artikel 50 worden nadere procedureregels voor de aanvraag van de schorsing vastgesteld.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt, dat het schorsingstarief bij ministeriële regeling wordt vastgesteld.

Artikel 51. Einde schorsing

Bij het einde van de schorsing dient overeenkomstig de ter zake van de aanvraag van kentekenbewijzen geldende regels een nieuw deel II te worden aangevraagd.

Artikel 52. Gebruik van de weg zonder einde schorsing

Dit artikel bevat de nadere uitwerking van artikel 68, tweede lid, van de wet. Ingevolge het eerste lid, aanhef en onderdeel c, van artikel 68 van de wet eindigt de schorsing van rechtswege door gebruik van de weg. Dit is echter niet het geval indien het desbetreffende voertuig op rechtsgeldige wijze is voorzien van een handelaarskenteken (-bewijs) alsmede indien met een voertuig naar één van de in artikel 23, eerste lid, bedoelde keuringen wordt gereden.

HOOFDSTUK 8. STRAFBEPALINGEN

Artikel 53. Strafbepalingen

Artikel 53 bevat de strafbaarstelling ter zake van de verplichtingen en verboden die in de onderhavige regeling zijn opgenomen.

HOOFDSTUK 9. OVERGANGSBEPALINGEN

Artikel 54

Met het onderhavige artikel wordt uitvoering gegeven aan het bepaalde in artikel 30 van de Invoeringswet Wegenverkeerswet 1994 ter zake van vervanging van de kentekenbewijzen, afgegeven op basis van de (oude) Wegenverkeerswet, door kentekenbewijzen, afgegeven op basis van de WVV 1994. In het kader van de vernieuwde kentekenregistratieregeling zullen nieuwe modellen van kentekenbewijzen – en duplicaten daarvan – worden vastgesteld. Het is de bedoeling dat de op basis van de – oude – Wegenverkeerswet afgegeven bewijzen vóór een door de Minister van Verkeer en Waterstaat te bepalen datum worden ingewisseld tegen nieuwe bewijzen (eerste lid). De oude bewijzen verliezen hun geldigheid en moeten worden ingeleverd bij de minister (tweede lid).

Artikel 55

Dit artikel bevat overgangsvoorzieningen ten aanzien van de zogenaamde registratiebewijzen en aanvullingsbladen, afgegeven voor motorrijtuigen met aanhangwagens, oplegger of zijspanwagens. Onder vigeur van de Wegenverkeerswet 1994 zullen deze bewijzen te zijner tijd worden afgeschaft en voor aanhangwagens en opleggers, zwaarder dan

750 kg, worden vervangen door kentekenbewijzen, zulks in verband met de invoering van de afzonderlijke kentekenplicht voor – zware – aanhangwagens en opleggers. Met de onderhavige voorschriften wordt beoogd de bepalingen in het Reglement kentekenregistratie die betrekking hebben op registratiebewijzen en aanvullingsbladen, van kracht te laten blijven totdat tot de invoering van de afzonderlijke kentekenplicht voor de betrokken voertuigen wordt overgegaan. Bedoelde bepalingen hebben met name betrekking op het vereiste van een registratiebewijs en een aanvullingsblad als zodanig voor bedoelde voertuigen, op de (eerste) aanvraag daarvan, de kosten, de weigering tot afgifte alsmede de bevoegdheden van de Directeur van de RDW bij de afgifte (eerste lid). Het bepaalde in het tweede lid ziet op de omstandigheid, dat voor het betrokken voertuig reeds een kentekenbewijs op basis van de Wegenverkeerswet 1994 is afgegeven, terwijl de afzonderlijke kentekenplicht voor aanhangwagens en opleggers nog niet is ingevoerd.

Artikel 56

Artikel 21 van het Reglement kentekenregistratie bevatte een regeling omtrent het indienen van een verzoek tot vervallenverklaring van de tenaamstelling in het kentekenregister of tot verbetering van de gegevens in dat register. In de vernieuwde kentekenregistratieregeling worden ten aanzien hiervan nieuwe voorschriften vastgesteld in het zogenaamde privacyreglement (zie artikel 45 van de Wegenverkeerswet 1994). Het onderhavige artikel beoogt te regelen dat verzoeken als hiervoor bedoeld, die zijn ingediend vóór de inwerkingtreding van deze nieuwe voorschriften, worden afgehandeld overeenkomstig het terzake bepaalde in het RKR.

Artikel 57

De artikelen 17 en 23 van het Reglement kentekenregistratie hebben betrekking op de ongeldigverklaring en inlevering van het kentekenbewijs. De onderhavige bepalingen beogen het mogelijk maken van de afronding van lopende procedures terzake overeenkomstig de genoemde artikelen (eerste lid). Het tweede lid voorziet in de toepassing van de nieuwe – in het onderhavige reglement geregelde – procedure voor wat betreft kentekenbewijzen, die op basis van de Wegenverkeerswet zijn afgegeven.

Artikel 58

Met dit artikel wordt beoogd te bewerkstelligen dat de in het onderhavige besluit opgenomen procedurebepalingen inzake kentekenbewijzen (bijvoorbeeld ten aanzien van de overschrijving) ook van toepassing zijn op (oude) kentekenbewijzen met een kopie deel III; deze kopie maakte immers formeel geen deel uit van het kentekenbewijs.

HOOFDSTUK 10. SLOTBEPALINGEN

Artikelen 59 en 60

De artikelen 59 en 60 regelen de intrekking van het RKR, respectievelijk de inwerkingtreding van het onderhavige besluit. Een en ander zal geschieden bij afzonderlijk koninklijk besluit. Aangezien de behoefte bestaat om zo nodig bepaalde onderdelen van de vernieuwde registratieregeling afzonderlijk in te voeren, is de mogelijkheid geschapen om de onderscheiden artikelen van het RKR en van het onderhavige reglement op verschillende tijdstippen in te trekken, respectievelijk in werking te laten treden. In dit verband kan als voorbeeld worden genoemd de – voor

een later tijdstip geplande – invoering van de afzonderlijke kentekenplicht voor zware aanhangwagens en opleggers.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
A. Jorritsma-Lebbink

Transponeringstabel kentekenreglement

RKR	Kentekenreglement
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, eerste lid	Artikel 2, eerste lid
Artikel 2, vierde lid	Artikel 17
Artikel 3	Artikel 5
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Vervallen
Artikel 6	Artikel 20
Artikel 7	Artikel 25
Artikel 8	Artikel 35
Artikel 9	Artikel 26
Artikel 10	Artikel 27
Artikel 11	Artikel 28
Artikel 12	Artikel 29
Artikel 13	Artikel 18
Artikel 13a	Artikel 31 tot en met 33
Artikel 14	Vervallen
Artikel 15	Vervallen
Artikel 16	Vervallen
Artikel 17	Artikel 37
Artikel 18, eerste lid	Artikel 7
Artikel 18, tweede lid	Artikel 6
Artikel 19	Artikel 9 tot en met 16
Artikel 20	Artikel 40, eerste lid
Artikel 21	Artikel 40, tweede lid
Artikel 22	Artikel 39
Artikel 23	Artikel 38
Artikel 24	Hoofdstuk 5
	Artikel 3
Artikel 24a	Hoofdstuk 6
Artikel 25 t/m 28	Vervallen
Artikel 29	Artikel 53

Inhoudsopgave

Artikelen

Hoofdstuk 1

Artikel 1

Algemene bepalingen

Begripsbepalingen

Hoofdstuk 2

Artikel 2

Artikel 3

Artikel 4

Artikel 5

Kentekens

Opgave en inrichting kenteken

Handelaarskentekens

Bijzondere kentekens

Kentekenplaat

Hoofdstuk 3

Artikel 6

Artikel 7

Artikel 8

Artikel 9

Artikel 10

Artikel 11

Artikel 12

Artikel 13

Artikel 14

Artikel 15

Artikel 16

Registratie van kentekens

De inrichting van het kentekenregister

Het beheer van het kentekenregister

Mededeling feiten aan register door autoriteiten

Belanghebbenden

Aanvraag van gegevens door belanghebbenden

Verstreking van gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel a (particulieren)

Verstreking van gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel b (beroepsbeoefenaren)

Verstreking van gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel c (personen of instanties met een publiekrechtelijke taak)

Verstreking van gegevens aan belanghebbenden als bedoeld in artikel 9, onderdeel d (vertegenwoordigers van de automobielsector)

Gebruik van gegevens

Beperkingen aan verstreking en gebruik van gegevens

Hoofdstuk 4

Artikel 17

Artikel 18

Artikel 19

Artikel 20

Artikel 21

Artikel 22

Artikel 23

Artikel 24

Artikel 25

Artikel 26

Artikel 27

Artikel 28

Artikel 29

Artikel 30

Artikel 31

Artikel 32

Artikel 33

Kentekenbewijzen

Kentekenbewijs

Ontvangstbewijzen

Uitzonderingen aanvraagseisen

Geldigheidsduur van het kentekenbewijs

Kentekenbewijs in of op motorrijtuig

Ter inzage af te geven delen van het kentekenbewijs

Rijden met ongeldig of ingevorderd kentekenbewijs

Staan met ongeldig of ingevorderd kentekenbewijs

Eerste afgifte van een vierdelig kentekenbewijs

Wijziging van de tenaamstelling: overdracht tussen particulieren

Wijziging van de tenaamstelling: overdracht ten behoeve van een bedrijfsvoorraad

Wijziging van de tenaamstelling: overdracht van een voertuig uit bedrijfsvoorraad

Wijziging van de tenaamstelling: overlijden van een kentekenhouder

Wijziging van de tenaamstelling: bijzondere procedure

Verval van de tenaamstelling: overdracht van een voertuig aan een in het buitenland woonachtig of gevestigd persoon

Verval van de tenaamstelling: overdracht van een voertuig uit bedrijfsvoorraad aan een in het buitenland woonachtig of gevestigd persoon

Verval van de tenaamstelling: voorgoed buiten Nederland brengen van een voertuig

Artikelen

Artikel 34	Aanvraag en afgifte nieuw deel I
Artikel 35	Aanvraag en afgifte deel III
Artikel 36	Vervangende kentekenbewijzen
Artikel 37	Ongeldigverklaring en inlevering
Artikel 38	Ongeldigverklaring voor het rijden over de weg
Artikel 39	Invordering kentekenbewijs
Artikel 40	Verval van de tenaamstelling in het kentekenregister

Hoofdstuk 5

Handelaarskentekenbewijzen

Artikel 41	Basis handelaarskentekenbewijzen
Artikel 42	Aanvraag
Artikel 43	Weigering afgifte
Artikel 44	Gebruik
Artikel 45	Ongeldigverklaring

Hoofdstuk 6

Erkenningsregeling bedrijfsvoorraad

Artikel 46	Onderwerp erkenning
Artikel 47	Aanvraag
Artikel 48	Bedrijfsvoorraadpassen en formulieren
Artikel 49	Intrekking erkenning

Hoofdstuk 7

Schorsing

Artikel 50	Aanvraag schorsing
Artikel 51	Einde schorsing
Artikel 52	Gebruik van de weg zonder einde schorsing

Hoofdstuk 8

Strafbepalingen

Artikel 53	
------------	--

Hoofdstuk 9

Overgangsbepalingen

Artikel 54	
Artikel 55	
Artikel 56	
Artikel 57	
Artikel 58	

Hoofdstuk 10

Slotbepalingen

Artikel 59	Intrekking RKR
Artikel 60	Inwerkingtreding
Artikel 61	Citeertitel

NOTA VAN TOELICHTING, ALGEMEEN

Inleiding

Nieuwe elementen in de kentekenregistratieregeling

Inhoud Kentekenreglement

Verantwoording van de regeling

Doelstelling van de regeling

Normstelling en delegatie

Bestuursinstrumenten

De met de uitvoering gemoeide bestuurlijke lasten

Handhaving en werkdruk justitieel apparaat

Gevolgen voor het bedrijfsleven en de burgers

Conclusie

ARTIKELN

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Hoofdstuk 2 Kentekens

Hoofdstuk 3 Registratie van kentekens

Hoofdstuk 4 Kentekenbewijzen

Hoofdstuk 5 Handelaarskentekenbewijzen

Hoofdstuk 6 Erkenningsregeling bedrijfsvoorraad

Hoofdstuk 7 Schorsing

Hoofdstuk 8 Strafbepalingen

Hoofdstuk 9 Overgangsbepalingen

Hoofdstuk 10 Slotbepalingen

Transponeringstabel

Inhoudsopgave